

veto

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Maandag 18 oktober 2010 • jaargang 37 • nummer 04 • 2010-2011 • www.veto.be

EXAMENCHAOS

Wat in de sterren stond geschreven, is werkelijkheid geworden: algemene chaos omtrent de examenplanning. Doel van de vervroegde examenplanning was de verlichting van de administratieve last bij faculteiten en de responsabilisering van studenten omtrent hun studietraject. Beide doelen lijken lang voorbijgeschoten.

RUBEN BRUYNNOEGHE |

Elk nieuw systeem heeft zijn kinderziektes, geeft zowat elke faculteit toe. Kinderziektes is echter een serieus eufemisme voor de irritaties waar zowel studenten als faculteiten voor staan. Door een gebrek aan ict'ers is de vervroegde examenplanning dit jaar in een voorlopige fase van start moeten gaan. Elke faculteit plande op zijn eigen manier de examens. Terwijl de faculteiten die evenwichtsoefening al ieder jaar moesten maken, is dit jaar de oefening een stuk moeilijker gemaakt. De planning wordt immers gemaakt nog voor de studentenaantallen per vak bekend zijn. Bovendien zou de planning een vaststaand gegeven moeten zijn, wat zoveel wil zeggen als: "overlappen zijn de keuze van de student en worden niet meer geremedieerd door een ombudsman."

In de Faculteit Letteren is het hek volledig van de dam. Hun schier oneindig aantal keuzevakken zorgt ervoor dat een examenplanning vervroegd opstellen een baar-

lijke hel is. Wim Grevendonk van de Didactische Commissie formuleert de grieven als volgt: "Bij de keuzes van de studenten lijkt de volgbaarheid van het traject voorrang te krijgen op de zinvolheid ervan. Bovendien vreest de commissie dat de planning zou kunnen leiden tot een verhoging van het aantal schriftelijke examens, omdat die makkelijker te plannen zijn. Maar schriftelijk is niet altijd de meest gewenste vorm van evalueren."

"Tenslotte wordt ook van de docenten een verhoogde inspanning gevraagd bij het opstellen van examens. Vroeger moesten de docenten al twee examens opstellen, waarbij één voor de zieke studenten bedoeld was. Nu zijn er echter vaak verschillende examenmomenten, wat meteen ook meer examens betekent. De docenten lijken alvast niet echt gewonnen voor het idee van de vervroegde examenplanning."

De soep wordt gelukkig niet aan alle faculteiten zo warm gegeten als opgediend.

Vervolg op pagina 2.

SOPHIE VERREYKEN

VERDER IN
VETO |

VERDRUKKEN

| 2

LIEGEN

| 5

KOKEN

| 6

Beeld |

Dez Mona is een gretige groep. Veto volgt hen al van het prille begin. Ze zijn van plan populairder dan God te worden. Als we afgaan op de discussies in de Kerk zit de populariteit van die laatste in een dipje.

Dez Mona schiet echter als een raket de lucht in. Gert-Jan Eerdeken legde die raket vast op de gevoelige plaat. Voor het nageslacht, *quo?*

(rb)

(advertentie)

GROEPT
INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto Trakteert:
2 Tickets voor
Hindu Nights
(p. 13)

VERVOLG VOORPAGINA

Zowel de Faculteit Godsgeleerdheid als de Faculteit Ingenieurswetenschappen willen er elk op hun eigen manier voor zorgen dat de student niet de dupe wordt van de overgangsmatregelen. "Het nieuwe systeem is alleszins wel heel wat omslachtiger voor de facultaire diensten dan vorig jaar," geeft An Ons van de Faculteit Ingenieurswetenschappen toe. "De universiteit heeft ons geholpen met het opstellen van de examens, maar wij hebben minstens even veel werk gehad met het herbekijken van wat zij hebben opgesteld. Als zij de moeilijkste vakken allemaal na elkaar plannen, kan je niet spreken van een goed examenrooster."

Toch is het niet altijd mogelijk

om alle schuld op de faculteiten af te schuiven. Wouter Teerlinck van de Faculteit Rechtsgeleerdheid wijst op een ander probleem: "Wij kunnen niet voor elk vak meerdere examenmomenten aanbieden, omdat we simpelweg niet genoeg lokalen vrij hebben. Zeker in Rechtsgeleerdheid spreken we over grote groepen studenten."

"We hebben geprobeerd zoveel mogelijk de modeltrajecten een goede planning te geven. Als een student een te exotisch traject opneemt, dan zal hij mogelijk een dubbele boeking zien."

De studentenvertegenwoordigers hekelen vooral de wankel communicatie. Daartegen verdedigen de faculteiten zich met de stel-

ling dat alle informatie in de mails stond. Toch lijken maar weinig studenten op de hoogte te zijn van de precieze situatie.

Veel faculteiten hebben besloten om bij het verwerken van de ISP's toch nog extra examenmomenten in te lassen, zodat de overlappingen zoveel mogelijk worden weggewerkt. Van die optie blijken echter veel studenten niet op de hoogte te zijn geweest, ondanks de mails.

Bij de Faculteit Wetenschappen klagen de studenten bovendien over het feit dat de inschrijvings-tool voor de examenplanning pas vanaf de tweede week van het academiejaar werd opengesteld en dat de deadline voor de examenplan-

ning twee dagen voor de deadline van het ISP viel. "Het is toch onlogisch dat je eerst je examens moet plannen en twee dagen nadien nog vakken kan kiezen?" zegt Mattia Walschaers, voorzitter van Scientica, de overkoepeling van de wetenschapskringen.

Volgens Mady Vleminckx van de Faculteit Wetenschappen was de datum van de deadlines voor haar faculteit wel een bewuste keuze. "Ze werden ook stiekem toch nog opengehouden voor de studenten. Wij werken aan de overlappingen, al zorgt dat voor een grote belasting van de diensten."

De grootste pineuten zijn echter de studenten met interfacultaire trajecten. Zij hebben het altijd al

moeilijk gehad met de examenplanning, maar de vervroegde examenplanning heeft hun situatie alleen maar verslechterd. Monique Snoeck van de Faculteit Economie: "In principe is er op voorhand samengezeten om de interfacultaire trajecten te bekijken, maar we beseffen dat het systeem niet helemaal waterdicht is. Studenten die bij ons vakken komen afleggen, proberen we zoveel mogelijk te helpen. Maar wat er gebeurt met onze studenten die aan andere faculteiten studeren, weten we niet. Hen kunnen we eigenlijk niet helpen."

"Er is echt een gemeenschappelijke tool nodig voor de studenten, anders schiet de examenplanning zijn doel voorbij," besluit Vleminckx.

Mr. Erasmus speelt met uw punten

Elk jaar maakt 10% van de studenten gebruik van het magische gegeven "Erasmus", een changement de décor, dat vast veel moois te bieden heeft. Ter plekke moeten zij wel een gelijkwaardig studieprogramma afwerken en daarvoor de vereiste punten halen. Maar wat is een gelijkwaardig programma? En waarom zijn er studenten die na hun Erasmus punten moeten inleveren? ECTS in een notendop.

PIETER HAECK & MICHAËL CLOOTS |

Als je op Erasmus vertrekt, moet het mogelijk zijn om de vakken die je oorspronkelijk in Leuven zou volgen, in het Erasmusland te volgen. Er was in de periode na de Bolognahervorming dus noodzakelijk dat studiepunten in heel Europa gelijkgeschakeld zouden worden, om ze zo te kunnen "transfereren". Het European Credit Transfer System (ECTS) moest daar voor zorgen.

Universitaire instellingen met het ECTS-label verdelen zestig studiepunten per jaar. Naargelang de *workload* voor een vak, krijgt een vak dan een aantal studiepunten toegewezen. Dankzij het ECTS zijn vakken van zes studiepunten aan bijvoorbeeld de K.U.Leuven en de UGent gelijkwaardig qua gewicht. Voor de universitaire instellingen wordt het dus makkelijker om een vak, dat elders is afgelegd, ook werkelijk als afgelegd te aanvaarden.

Hoewel het gewicht van de

vakken dus vergelijkbaar is, is dat niet het geval bij de toewijzing van de punten. Elke Timmermans, Institutioneel Coördinator van de K.U.Leuven, verduidelijkt: "Elke universiteit heeft een aparte manier om gradaties toe te wijzen. Daardoor is het heel erg moeilijk om de evaluatiesystemen van de verschillende landen naast elkaar te leggen en met elkaar te vergelijken." Bert Claesen, Erasmuscoördinatrice van de Faculteit Sociale Wetenschappen, merkt op: "Op basis van onze jarenlange ervaringen hebben we wel gepoogd tabellen op te stellen die aangeven hoeveel een score aan een bepaalde universiteit werkelijk waard is."

GOODWILL

Hoe gaat dat nu concreet in zijn werk? "De gastuniversiteit stuurt voor elk vak je behaalde score en het bijbehorende ECTS-label naar de K.U.Leuven. Het ECTS-label, dat bestaat uit zes categorieën, aflopend van A naar E, verduidelijkt hoeveel procent van hun studenten die bepaalde score haalden," aldus Timmermans.

Stel bijvoorbeeld dat in een buitenlandse universiteit de 10% beste studenten (die overeenkomen met de ECTS-categorie A) de maximumscore halen, terwijl dat aan de K.U.Leuven de 10% beste studenten verspreid zijn over 18, 19 en 20 op 20. Wanneer dan een Erasmusstudent met een eigenlijke score van 20 tot die categorie A behoort, dan zet zijn facultaire Erasmuscoördinator het cijfer normaal gezien om naar een 18 of naar het gemiddelde van 19.

CHOCOLAATJES

Het gebruik van deze tabellen is geen officiële methode, waardoor de punten van de student vaak afhankelijk zijn van de interpretatie en ervaring van Erasmuscoördinatoren. Al hoeft je nu niet meteen te denken dat je punten overgeleverd zijn aan het humeur van de Erasmuscoördinator. Elke student die een bepaalde score haalt aan een partneruniversiteit zal steeds dezelfde eindscore gepresenteerd krijgen. Hopen chocolaatjes sturen naar uw coördinator zal dus niet helpen. "Een postkaartje is echter niet verboden," aldus Claesen.

Kleine richtingen verdrukt

We leven in een tijd van besparingen. Niemand kan er onderuit, ook de K.U.Leuven niet. Rationalisering overkoepelt allerlei bezuinigende maatregelen. Opleidingsonderdelen met weinig studenten liggen daarbij het eerst onder vuur.

ELISABETH DE SCHUTTER |

Bij het rationaliseringsproces wordt telkens opnieuw verwezen naar het rapport-Soete, opgesteld in opdracht van voormalig minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke (sp.a). Dat rapport stelt dat de hogere opleidingen in Vlaanderen moeten rationaliseren: Tegen 2012-2013 zouden bacheloropleidingen met minder dan 80 studenten (in de drie jaren samen) moeten verdwijnen, en in 2015-2016 volgen de bachelors met minder dan 115 studenten.

Overlappende opleidingen kunnen worden samengevoegd en hoeven in die zin niet volledig te verdwijnen. Gevolg: er is geen geld voor vakken met te weinig studenten. In het rapport

"Telkens overwogen welke criteria we hanteren"

werd voorlopig alleen de bachelor genoemd, maar ook de masters zullen niet aan de besparingen ontsnappen.

Ludo Melis, vicerector Onderwijsbeleid, relativeert: "Het rapport-Soete houdt geen decretale norm in en dat blijft ook zo. Bovendien behandelt het rapport veel uitzonderingen." De gegeven cijfers zijn dus richtlijnen, geen wetten waarmee opleidingen met de losse pols zullen worden opgedoekt. De maatschappelijke relevantie van een opleiding is zeker niet onbelangrijk. Het vak Ontwikkeling van Veilige Software van de Master Ingenieurswetenschappen, optie Computerwetenschappen, telt slechts weinig studenten, maar niemand zal het maatschappelijk nut ervan in twijfel trekken.

HINDI

Voor de gemiddelde belastingbetaler is het echter moeilijker een dergelijke maatschappelijke relevantie te bespeuren voor een opleidingsonderdeel als Seminarie Laat-Egyptische teksten van de Master Oude Nabije Oosten. Melis: "Het Oude Nabije Oosten ligt aan de basis van onze cultuur, en het is dus zeker belangrijk dat dit ergens onderzocht wordt. Precies op dat domein staat de K.U.Leuven erg sterk, dus deze opleiding staat niet onder druk. Indologie daarentegen is een studie die aan de K.U.Leuven niet meer aangeboden wordt." Wie Hindi of Tibetaanse talen wil bestuderen, kan bijvoorbeeld naar Leiden, dat niet overdreven ver van Leuven ligt.

"Er zijn ook andere oplossingen mogelijk," zegt Thomas in't Veld, studentenvertegenwoordiger in de Academische Raad. "Bijvoorbeeld het tweemaal organiseren van vakken. In het kader van de diplomaruimte ligt zo'n oplossing voor de hand." Zo worden bij Taal- en Letterkunde de vakken Duitse Literatuur I en II om het andere jaar gedoceerd. De eerste- en tweedejaars volgen samen college, wat dan ook nog eens het contact tussen de jaren bevordert.

Melis: "Sommige opleidingen zijn uniek in Vlaanderen, of zelfs in het Nederlandse taalgebied, en zijn dus zeker waardevol. Andere sectoren, bijvoorbeeld sterrenkunde, vragen om slechts zeer weinig, maar wel zeer gespecialiseerde mensen. We moeten geval per geval bekijken en telkens opnieuw de overweging maken welke criteria we kunnen hanteren."

SOPHIE VERREKEN

Kort |

GEBUisd? (3): Peter Marynen

STUDENT CONVENTION

Vorig weekend hielden de Europese studenten voor de twintigste keer de European Student Convention. Plaats van het gebeuren waren de Leuvense universiteitshallen. Centraal thema was Student Centered Learning. Mocht u dat concept niet kennen, slaan wij u niet dood. Student Centered Learning staat voor een nieuwe onderwijsvorm waarbij de student en niet de docent centraal staat. Hoe dat concreet in zijn werk gaat, tja, daar wordt over nagedacht. Met name op conferenties zoals deze. Onze rector Mark Waer heeft alleszins al zijn steun beloofd.

Buiten luisteren naar sprekers en workshops volgen was er voor de studenten van de European Student Union ook nog tijd voor rondleidingen, *walking dinner*, fuiven en slapen op hotel.

35 JAAR HIVA

Het Hoger Instituut voor Arbeid en Samenleving bestaat 35 jaar. In dat kader bieden ze het hele jaar door studiemomenten aan. Deze vrijdag is het thema "investeren in gelijke onderwijskansen: sociaal rechtvaardig maar ook maatschappelijk efficiënt?" Het programma vindt u op <http://hiva.kuleuven.be>

PROF GESCHORST

Aan de UGent is professor Mark Cogen preventief geschorst. Reden daarvoor is "grensoverschrijdend gedrag." Wat de concrete aanleiding is, is nog niet bekend. Cogen werd geschorst "in het belang van de dienst." In het voorjaar was hem al zijn lesopdracht internationaal publiekrecht, een verplicht vak voor eerstejaarsstudenten rechten, afgenomen. Hij kon wel nog een aantal keuzevakken doceren.

In 2009 verloor Cogen nog de rectorverkiezingen tegen Paul Van Cauwenberghe. Verder schuwde Cogen ook de controversiële standpunten rond Israël en de oorlog in Irak niet.

K.U.LEUVEN DENKT NA

De K.U.Leuven denkt - zoals ondertussen al breed uitgesmeerd in de media - na hoe zij het Katholieke invult. Wilt u de hele situatie niet uit tweede bron vernemen, maar eerder actief deelnemen aan het denkproces? Trek dan op 28 oktober naar het huis Betlehem in de Schapenstraat om mee te debatteren over de vraag: "Wat kan de inhoudelijke identiteit zijn van een katholieke universiteit?"

Uur van het gebeuren is 12.15 uur tot 13.45 uur. Meer informatie vindt u op <http://www.kuleuven.be/metaforum>

Wie heeft het bestuur in handen aan onze universiteit? Op wie moet gevloekt worden wanneer het misloopt? In tien delen evalueert Veto de leden én het beleid van het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu), het kloppend hart van onze alma mater. Deze week staan vicerector Peter Marynen en zijn Onderzoeksbeleid op het menu.

RUBEN BRUYNOOGHE & JORIS HIMPENS |

Professor Marynen begon op een alternatieve manier aan zijn parcours als vicerector. Toen de rector goed anderhalf jaar geleden Marynen voorstelde als vicerector was dat niet voor Onderzoeksbeleid, maar als vicerector van de groep Biomedische Wetenschappen. De Inrichtende Overheid, de instantie die het Gemeenschappelijk Bureau moet bevestigen, dacht daar echter anders over. "Mijn interesse ligt bij het onderzoeksgebied. Als vicerector van een groep had ik mij sowieso ook met onderzoek moeten bezighouden. Ik had me dan wel meer moeten verdiepen in de niet-onderzoekszijde van die post. Ik ben hier graag, ik ben in de eerste plaats een onderzoekspersoon," aldus Marynen.

Bij onderzoeksbeleid is het zaak zo efficiënt mogelijk om te gaan met de middelen die voorhanden zijn. "Wij hebben een Bijzonder Onderzoeksfonds, dat zijn gelden van de overheid, met een totaalbedrag van ongeveer 60 miljoen euro. Dat is de beleidsruimte die je hebt als universiteit. Het grootste deel van dat bedrag ligt echter wel al vast. 25% voor de professoren, 15% mandaten voor doctorandi en 50% gaat naar projecten." Een kleine beleidsruimte dus, maar wel een grote verantwoordelijkheid. Onderzoek is immers, samen met dienstverlening aan de maatschappij en onderwijs één van de drie pijlers van de universiteit. Marynen: "Als vicerector probeer ik het beleid uit te dragen van de universiteit. Dat wil zeggen, een brede basis vormen door in elke geleding te zorgen voor kwaliteitsvol onder-

zoek, maar tegelijk proberen te excelleren op bepaalde speerpunten."

Om dat kwaliteitsvol onderzoek te kunnen garanderen wil Marynen een visitatiecommissie opstarten. "Ik ben daar wel trots op. De faculteiten hebben ondertussen hun akkoord gegeven aan het plan, op voorwaarde dat er met een aantal vanzelfsprekende aandachtspunten rekening wordt gehouden." De visitaties zouden een kwaliteitscontrole moeten bieden voor het onderzoek in alle departementen en faculteiten. "Door die visitaties dwingen we de faculteiten om na te denken over hoe zij hun onderzoeksbeleid aanpakken, en dat is in se al goed. Ze zullen moeten nadenken over welke prioriteiten ze willen stellen. Cruciaal bij het plan van de visitaties is de samenstelling van het evaluerende panel, maar daar leren we uit het verleden. Voor de programmafinanciering hebben we immers ook al panels moeten samenstellen met gerenommeerde onderzoekers." De kosten van de visitaties zouden worden gedragen door de faculteiten en centrale gelden van de universiteit. "We kunnen dat geld niet halen uit de potten van onderzoeksbeleid, maar iedereen is bereid om mee te werken." "Mijn zwakste punt is waarschijnlijk dat ik niet de beste communicator ben," geeft Marynen toe. "Bij onderzoeksbeleid denken we vaak dat de beslissingen die we nemen verstaanbaar zijn voor iedereen." Nochtans zou die communicatie wel eens van levensbelang kunnen zijn voor het onderzoek. "We moeten inderdaad de maatschappij bewust maken dat universiteiten de grootste motor van de innovatie zijn in

Vlaanderen. Besparen op het onderzoek zou betekenen dat die motor begint te sputteren. De voorbije jaren is de capaciteit van het onderzoek steeds sterk gestegen, terwijl de financiering ongeveer gelijk bleef. Tot dusver is de output van dat onderzoek met de capaciteit mee gestegen, maar in mijn ogen is de grens van efficiëntie nu wel min of meer bereikt. Het heeft geen zin om postdocs te blijven aanwerven als je ze niet kan ondersteunen."

Een ander aandachtspunt

is het uitleggen van de zin of onzin van rankings: "Ik ben niet tegen rankings. Ze meten effectief iets en dat is waardevol. Je moet wel kijken naar wat er juist gemeent wordt en bovendien moet de validiteit van de data in orde zijn. Het is belangrijk om dat te communiceren naar de maatschappij, want anders worden de rankings verkeerd gebruikt door het publiek." Opmerkelijk doel voor een man die geen zelfverklaarde communicator is.

WTF?

Het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu) wordt bevolkt door de vicerectoren en de rector. Het staat in voor het ontwerpen van het beleid en voor de opstelling van een strategisch meerjarenplan voor de K.U.Leuven. De beslissingsmacht ligt echter bij de Academische Raad, waarvan ook de decanen en vertegenwoordigers van studenten en personeeldeel uitmaken.

GERT-JAN EERDEKENS

De cursusmarkt: een inconsequente massa

De cursusmarkt in Leuven is een doolhof. Zowel solidariteit als vrije markt dragen hun steentje bij aan de algemene verwarring, zodat zelfs de vraag of alles nu duurder wordt niet eens eenduidig kan worden beantwoord.

RUBEN BRUYNOOGHE & JORIS HIMPENS |

Vanuit de universiteit worden er geen richtlijnen gegeven aan professoren waar ze hun cursus of handboek moeten laten drukken, krijgen we te horen van vicerector Onderwijsbeleid Ludo Melis. Er wordt wel op vertrouwd dat de professoren geen winsten proberen te halen uit hun studiemateriaal.

De professor staat dus alleen in de keuze wat hij uit geeft en hoe hij dat uit geeft. Hij kan kiezen tussen een goedkope cursus of een duurder handboek. Daarnaast kan hij kiezen om het studiemateriaal zelf uit te brengen, naar de cursusedienst van de studenten (cudi's) te stappen, bij Acco aan te kloppen of een totaal andere uitgever te zoeken. De veelheid aan opties en het gebrek aan richtlijnen zorgen voor een inconsequente massa aan studiemateriaal.

Winstbejag blijkt alvast geen bepalende factor te zijn in de keuze van professoren. Bart de Prins, directeur-uitgever bij Acco merkt op

dat er inderdaad een deel van de opbrengst bij cursussen en handboeken naar de schrijverprofessor gaat. Toch vragen meer en meer professoren om die auteursvergoeding door te storten naar de rekening van hun onderzoeks-eenheid of een ander goed doel. Het opgeven van hun vergoeding zou de prijs van een cursus alvast niet drukken, bij Acco staat de prijs van 3,8 cent per bladzijde immers in steen gebeiteld. "Die prijs wordt vastgesteld door de Raad van Bestuur, waar ook studenten en professoren in zetelen. Daar wijken wij dan ook niet van af."

De Prins: "Wij bieden eigenlijk een ander product dan de cudi's. Accocursussen bieden bijvoorbeeld een auteursbescherming. Een professor kan ook voor een handboek kiezen. Dat is dan een echte wetenschappelijke publicatie en die staat ook niet in cursusformaat gedrukt. Een dergelijk handboek moet wel eerst onderworpen worden aan *peer review* voordat we het kunnen drukken. Volgens mij heeft de publicatiedruk in het hoger onderwijs wel

iets te maken met de evolutie dat steeds meer profen voor een handboek kiezen. Toch kiest een professor meestal pas voor een handboek wanneer hij ervan overtuigd is dat zijn boek later, na de studies, nog steeds bruikbaar is voor de afgestudeerde student."

De stelling dat steeds meer voor handboeken wordt gekozen, is echter niet universeel. De cudi's merken op dat ze met mondjesmaat steeds meer cursussen mogen laten drukken. Een algemene trend is wel dat de meeste professoren bij hun keuze blijven. "Eenmaal gekozen, blijven ze meestal terugkeren," vertelt Jolien Janssis, cursusedienstverantwoordelijke bij Babylon.

KWALITEITSLABEL

De cudi's zelf zijn er in alle maten en gewichten. Hetzelfde geldt voor de prijs van het aangeboden cursusedienstmateriaal. Een poging van de Leuvense studentenraad LOKO om de situatie overzichtelijk te maken en een kwaliteitslabel in te voeren staat voorlopig nog in zijn kinderschoenen. Pieter Busschaert, studentenvertegenwoordiger: "De beslissing om een label op te richten is goedgekeurd, nu moet het label vooral nog

aangevraagd worden. Daarvoor is het wel wachten op de kringen."

Ondanks de diversiteit binnen de cudi's is de constante wel dat de prijzen bij de studenten het scherpst zijn. Grote speler in het vermenigvuldigen van cursusedienstmateriaal is daar Copyzaak De Raaf. "Wij zitten nu al een hele tijd in het circuit. We werken graag met de kringen en we zitten op de laagst mogelijke prijs. Als iemand een nog lagere prijs zou aanbieden, dan gaat die failliet. Tenzij die natuurlijk materiaal op de zwarte markt koopt of minderwaardige kwaliteit levert. Naast de studentenkringen is er ook een klein aantal professoren die rechtstreeks bij ons hun cursussen laten drukken. Maar dat gebeurt echt niet vaak," aldus de zaakvoerder.

Alles komt neer op de keuze van de docent. De keuzes die zij maken, bepalen het uitzicht van de cursusmarkt. Hoewel er heel wat goodwill is bij het academisch personeel, is er ook een grote verscheidenheid aan beslissingen. Sommige professoren hechten belang aan de kwaliteit van hun materiaal, anderen proberen gewoon de prijs zoveel mogelijk te drukken.

Leuvense studenten tegen abortus

Ooit bezwangerden wij na de kermis in ons dorp een meisje. Na een beschonken, maar succesvolle avond in het lunapark doken wij met haar in de bosjes achter de botsauto's. Anderhalve maand later moest ze, staand in een beek, een fles jenever drinken om de vrucht af te drijven. Youth For Life is een recent opgerichte Leuvense studentenvereniging, die zich tegen zulks wil verzetten.

ELINE VAN ELDERE & JELLE DEHAEN |

Afgelopen dinsdag verzamelden een vijftigtal geïnteresseerden zich op de eerste vergadering van Youth For Life. Eerste vaststelling: weinig gemene mannen die hun patriarchale macht over de arme vrouw willen vestigen. Ook al geen verkrampte, archaisch uitziende kwezels. Wel aanwezig: best leuk uitziende freules die in niets afwijken van de normale Leuvense studente. Ajuus clichés. Er is cake. En chips en bier en cola, die ons gastvrij worden aangeboden. Aan de muur hangen foto's van een zich ontwikkelende baby doorheen de zwangerschap.

Liesbeth Ronsmans, voorzitter van Youth For Life, neemt het woord. "Wij komen op voor het ongeboren leven en de vrouw. Elke dag vinden er 51 abortussen plaats in België. Een kinderleven wordt afgebroken en we kunnen niet ontkennen dat vrouwen daaronder lijden. Wij willen mensen sensibiliseren door meer informatie aan te bieden. Waar is de eerlijke keuze als iedereen in België een abortus kan ondergaan voor 3 euro, maar er geen geld is voor adoptie? Over abortus wordt te weinig gesproken, het mag geen taboe zijn. Het moet duidelijk zijn dat een abortus wel de-

gelijk een impact heeft. Er zijn wachtlijsten voor wie geholpen wil worden na een zwangerschapsonderbreking. Na een abortus heb je driemaal zoveel kans op zelfmoord, er is een verhoogde kans op borstkanker en er is natuurlijk het psychische lijden. Het is afschuwelijk wat je doet na een abortus. Wij willen ook mensen opvangen die een abortus ondergaan hebben en daaronder lijden, ongeacht de reden waarom die persoon voor zoiets koos."

INHAALCONCEPTIVUM

Het betoog van Liesbeth wordt doorspekt met soms merkwaardige beelden. Er worden foto's getoond van betogingen van vrouwen die spijt hebben ooit een abortus te hebben ondergaan en er wordt een getuigenis voorgelezen van een "abortus survivor".

Liesbeth Ronsmans: «Wij willen niemand veroordelen, noch keuzes ontnemen. Integendeel, het is voor ons essentieel dat iedereen het recht krijgt op een eerlijke, gefundeerde, doordachte keuze op basis van betrouwbare informatie.»

Veto: *Toch pleiten jullie voor een afschaffing van de abortuswet?*

Liesbeth: «Dat zal natuurlijk niet makke-

lijk zijn. In eerste instantie pleiten wij wel voor het naleven van de wet. In de wet staat dat abortus kan in geval van noodsituaties. Maar in 38% van de gevallen is de opgegeven noodsituatie dat men geen kindervens heeft. Op die manier wordt abortus een inhaalconceptivum. Een abortus moet ook binnen een termijn van twaalf weken na de conceptie uitgevoerd worden en er moet zes dagen bedenktijd worden gelaten na het consult in de abortuskliniek.

“Ziekenhuizen springen vaak creatief om met wettelijke termijnen om abortus mogelijk te maken”

Maar we merken dat die ziekenhuizen vaak creatief dagen tellen om de abortus mogelijk te maken. Toch willen wij uiteindelijk dat de abortuswet wordt afgeschaft. Er zijn andere mogelijkheden zoals adoptie of anoniem bevallen. Elke mens is evenveel waard. Wij komen op voor de mensenrechten en vinden dat elke mens beschermd moet worden vanaf de conceptie, en dat alle ongeboren kinderen een kans moeten krijgen op leven. Abortus is de grootste schending van mensenrechten van onze eeuw, het ontnemt een mens zijn eigen leven.»

MARS VOOR HET LEVEN

Veto: *Hebben jullie niet het gevoel een verloren strijd te voeren? Abortus is bij ons toch geen issue zoals in de Verenigde Staten?*

Liesbeth: «Het is net onze bedoeling om dat thema terug onder de aandacht te brengen, ook al is het bijzonder sterk geladen. Maar als er geen grenzen getrokken worden, gaat na verloop van tijd alles verloren.»

Veto: *Komen er veel slechte reacties? En hoe gaan jullie daar mee om?*

Liesbeth: «Er zijn veel lauwe of zelfs negatieve reacties. Vorig jaar op de Mars voor het Leven in Brussel waren er antitogers. Misschien zal dat ons ooit ontmoedigen en dan hoor je niets meer van ons, dat weet ik niet. Maar we doen wat we kunnen.»

Veto: *Het is opvallend dat je vrijwel geen referenties aan religie hebt gemaakt. Je zei zelf ook dat zowel foetussen als mensen niets meer dan een hoopje cellen zijn.*

Liesbeth: «Je hoeft niet gebonden te zijn aan een ideologische visie om op te komen voor de mensenrechten. Er zijn katholieken onder ons, maar zij zijn niet de enigen.»

U.Leuven?

Volgens hardnekkige geruchten zou de Leuvense universiteit haar katholiek karakter in twijfel trekken. De K van K.U.Leuven zou wel eens kunnen verdwijnen, menen sommigen. Elke student schreeuwt moord en brand nu dit heilzaam fundament dreigt te worden weggevaagd. Of toch niet? Uit een diepgaande rondvraag destilleerden wij volgende citaten.

CEDRIC HAUBEN |

"Man, zo'n moeilijke vraag" of "Begot, nog nooit over nagedacht" zijn de meest voorkomende eerste reacties op de vraag wat jullie nu vinden van het dreigende antikatholicisme. Lucas, een beginnende *burgie*, voegde daar nog aan toe: "Het heeft totaal geen nut om ons nu plots, in de nasleep van de kerkelijke schandalen, te gaan afkieren van waar deze universiteit al bijna zes eeuwen voor staat. Iedereen doet met geloof wat hij zelf wil, maar niemand kan ontkennen dat de Bijbel een brede waaier aan te respecteren waarden biedt."

HELE SHIT

Uit een geheel andere hoek kregen we tot ons aller verbazing een merkwaardig gelijklopende getuigenis. "Godsdienst en die hele shit interesseert mij al lang geen ruk meer," dixit de winnaar van de Zuipprijs op de VRG-quiz afgelopen woensdag, vlak na zijn overwinning en in navenante toestand. "De mensen verliezen hun voeling met religie omdat het systeem zo lang misbruikt werd dat het geheel van waarden volledig verloren is gegaan."

“De Bijbel heeft een brede waaier aan te respecteren waarden”

POLEMIK

In een aula gevuld met studenten die rechtsgeleerdheid studeren, kwamen we niet veel verder dan reacties die neerkwamen op: "Het maakt mij allemaal niet uit, zolang we maar les krijgen". De enige die daar al eens had stilgestaan bij de kwestie bleek professor Tilleman, die ook in zijn hoorcolleges een aanzet gaf om het debat te openen. Of de hele polemiek ook maar iets ter zake doet zullen we waarschijnlijk nooit weten. Maar het doet in ieder geval deugd te vernemen dat een handvol studenten er toch nog een mening op na blijkt te houden.

Leuven Waals

De K.U.Leuven krijgt goede punten voor haar buitenlandsestudentenbeleid. Dat zegt de International Student Barometer, de resultaten van een onderzoek dat elk jaar plaatsvindt en waar onze universiteit al tweemaal aan deelnam. Allemaal mooi op papier, maar hoe zit het in de praktijk? Veto vroeg het aan Caroline Stoquart (21), een Erasmusstudente uit Namen die dit semester Nederlands en Engels in Leuven studeert.

JENS CARDINAELS & ELINE VAN ELDERE |

Veto: *Hoe was je eerste kennismaking met Leuven?*

Caroline Stoquart: «Ik was eerst toch een beetje bang, vanwege de spanningen tussen Vlamingen en Walen. Dat veranderde al snel, want ik werd heel warm verwelkomd, ook door de K.U.Leuven zelf. Zij organiseren alles zeer goed voor de studenten, zo vond ik de Orientation Days erg geslaagd. Op dat evenement heb ik veel nieuwe mensen leren kennen.»

HANDJE

«Op enkele uitzonderingen na zijn de websites van de universiteit zeer toegankelijk. Ze zijn te raadplegen in het Engels en in het Nederlands. Aangezien ik Nederlands studeer, gebruik ik de Nederlandse versie. Waar ik wel problemen mee ondervond, was Toledo. Ik had erg veel moeite om mijn examenrooster te vinden. Gelukkig hielp een coördinator mij een handje.»

Veto: *Heb je geluisterd naar de TravelBuddy-podcast van LOKO of heb je hun container bezocht?*

Caroline: «Nee, daar heb ik geen gebruik van gemaakt. Ik heb daar zelfs nog nooit over gehoord...»

Veto: *Krijg je extra hulp tijdens de colleges?*

Caroline: «Op de site staat een aanbod van cursussen voor Erasmusstudenten. Daar maak ik geen gebruik van, ik gebruik dezelfde cursussen als de Vlamingen. Verder verzekerde mijn prof mij dat ik genoeg vaardigheden heb om de cursus probleemloos te volgen. Als ik met problemen zit,

kan ik altijd bij de proffen terecht. Ook vertelde hij me dat ik een woordenboek mag gebruiken tijdens mijn examen.»

Veto: *Zijn de lessen moeilijker dan in Namen?*

Caroline: «In zekere zin wel, ja. In Leuven is er niet voor elk vak een cursus, dat is an-

ders dan in Namen. Er is wel een boek, maar dat wordt niet strikt gevolgd. Gelukkig zijn er nog de powerpoints die op Toledo verschijnen. Daarnaast moeten we ook veel papers schrijven en erg veel lezen, veel meer dan in Namen (*lacht*).»

Kringloopwinkel SPIT recycleert de zon

Kringwinkel SPIT heeft zijn dak volgelegd met zonnepanelen. Het SPIT, ons allen bekend van de puike koopjes die we er met ons beperkte studentenbudget op de kop kunnen tikken, heeft daarmee een stap gezet op weg naar een duurzame economie. Het is zelfs een erg stevige stap: maar liefst 864 zonnepanelen voorzien de SPIT-site voortaan van stroom. Veto beklom het orangerode pand en zag dat het goed was.

ELINE VAN ELDERE |

De zonnepanelen vormen het sluitstuk van het duurzaamheidsbeleid dat SPIT als sinds de start in 1986 voor ogen heeft. Eerder gerealiseerde toepassingen zijn ondermeer het recupereren van regenwater, het voorverwarmen van lucht via filters en soortgelijke duurzame investeringen. Met de zonnepanelen zet het bestuur nu de kers op de taart.

AC/DC

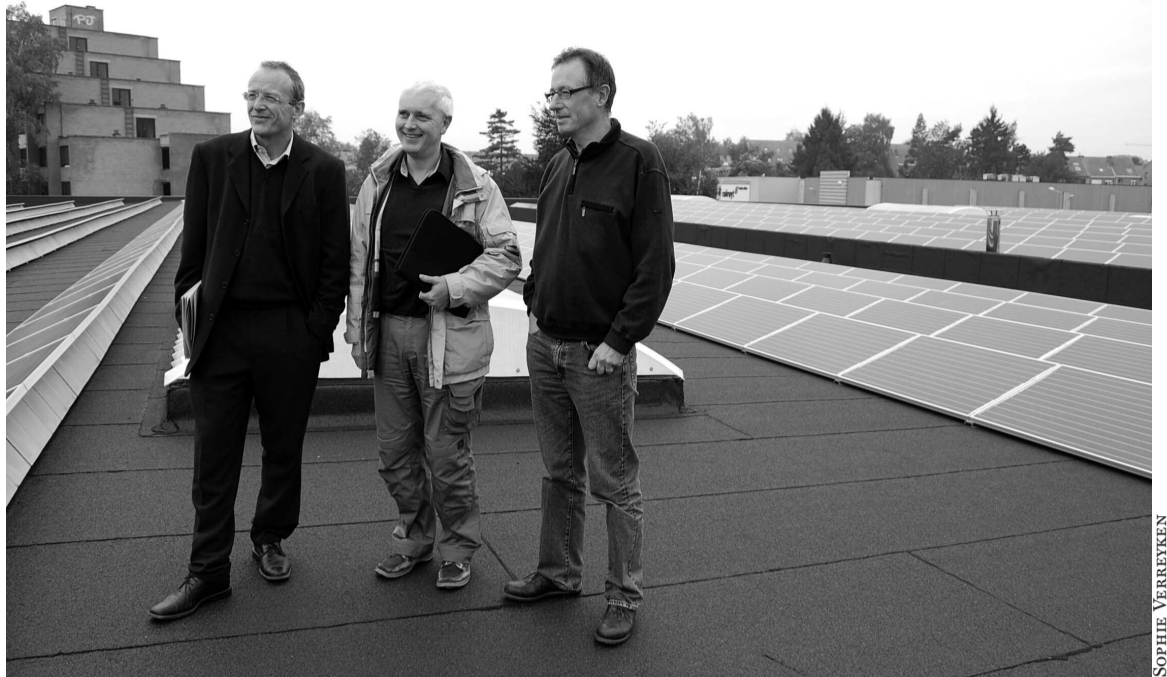
Directeur Lieven Van der Stock is trots op de verwezenlijking. "Het gaat hier om Europese zonnepanelen, die bekend staan als kwalitatief zéér goed. Deze panelen genereren in verhouding meer stroom dan hun soortgenoten van andere makelij." SPIT Leuven werkte voor dit project samen met Sunthing bvba, een bedrijf gespecialiseerd in nieuwe technologieën op het gebied van groene energie.

De panelen voorzien de volledige kringwinkel van elektriciteit: van de verlichting tot de vaatwas-

machine. Er blijft soms zelfs nog stroom over, die via Luminus aan het Leuvense stroomcircuit wordt doorverkocht. Marc Goossens, zaakvoerder van Sunthing: "De elektriciteit die via de panelen wordt opgewekt is wisselstroom, die door een generator op de site zelf wordt omgezet in gelijkstroom, die zo rechtstreeks aangesloten kan worden op het elektriciteitsnet."

Wat kost zoiets nu eigenlijk? Geert Verstraete, financieel verantwoordelijke van SPIT: "De totale kostprijs komt op 509.000 euro, de waarde van een zeer groot huis buiten Leuven dus. Gelukkig valt zo'n project tegenwoordig goed te financieren met geleend geld. De banken zijn flexibel en we hebben vrij gemakkelijk een lening kunnen krijgen."

De panelen zijn een investering op lange termijn. De huidige panelen zouden zeker 25 à 30 jaar mee kunnen en de investering is op ongeveer 8 jaar terugverdiend. Verstraete: "Achteraf kunnen we de opbrengst dan gebruiken om op-

SOPHIE VERREKEN

nieuw in onze projecten te investeren, want als vzw mogen we uiteraard geen winst maken."

WEBSITE

Het Belgische zonnetje levert dus meer dan genoeg energie, en gek genoeg presteren de zonnepanelen zelfs beter op koude dan op warme

dagen. "Op een warme dag zijn er dan weer meer zonne-uren, wat de balans ongeveer op gelijke hoogte brengt voor winter en zomer," aldus Marc Goossens van Sunthing.

SPIT Leuven heeft ongeveer 170 werknemers in Heverlee en nog eens 50 in Haacht. De organisatie probeert zijn werkzaamheden

steeds verder uit te breiden en zo aan armoedebestrijding te doen. "Dit initiatief is een mooie samenwerking tussen profit en non-profit, een win-winsituatie waar velen wel bij zullen varen," besluit Lieven Van der Stock.

NEDERLAND

Veto: Hoe verloopt het contact met de medestudenten?

Caroline: «Dat valt wel mee. Ik heb twee vriendinnen die ik al ken van vroeger in Namen. Ik heb verder nog kennis gemaakt met een Franstalige Brusselse student, waar ik nu mee omga. Verder heb ik ook al een Vlaams meisje ontmoet en ten slotte zijn er ook nog de talloze Erasmusstudenten die ik leer kennen bij Pangaea, het ontmoetingscentrum voor buitenlandse studenten. Met de Erasmussen spreek ik Engels, zo krijg ik de kans om zowel mijn Nederlands als mijn Engels te verbeteren.»

Veto: Hoe verloopt het contact met de Vlamingen?

Caroline: «Goed. Ik spreek goed Nederlands. Wel is het zo dat de meeste Vlamingen erg snel spreken, zeker onder elkaar. Dat kan voor problemen zorgen.»

«Ik vind het hier erg leuk. Ik denk dat ik ook mijn master hier zal doen. Later zou ik graag naar Nederland verhuizen. Dat land spreekt me aan: een andere cultuur, helemaal anders dan België. Ik weet niet of ik definitief naar Nederland zal trekken of slechts voor enkele maanden of jaren.»

VRIJHEID

Veto: Worden er veel activiteiten voor jullie georganiseerd?

Caroline: «Ja, ik ben al naar Pangaea geweest, waar speciaal voor ons theater wordt georganiseerd. Er heerst daar een heel aangename sfeer. Bij Pangaea heb ik ook conversatielessen gevolgd in het Engels en het Nederlands.»

Veto: Ga je nog geregeld terug naar Namen?

Caroline: «Eigenlijk niet. Ik wil volop genieten van mijn Erasmustijd. Ik ben wel al voor één dag eens teruggekeerd, omdat ik moest gaan werken. Maar tot februari geniet ik met volle teugen van de vrijheid hier in Leuven.»

De tien geboden (2) | "De waarheid is te choquerend"

Deze reeks is wellicht een welgekomen afleiding voor de les waarin u zich bevindt. De nodige soelaas voor de doelloze, maar godsvruchtige student. Want in het wetteloze, decadente en verwarrend bestaan van de Leuvense student, bieden wij graag wat structuur en moraal aan. We zochten en vonden de moeder aller wetten: de tien geboden. Deze week: Gij zult niet liegen.

MICHAËL CLOOTS & ELS DEHAEN |

Enter Mark Peeters, ofte Mark Maanman. Mark stuurt ons sms'jes over de vervalste maanlanding en wij volgen zijn complottheorieën via Twitter (MarkMaanMan). Wereldberoemd in Leuven, tracht hij reeds vijftien jaar hoopvol het licht der waarheid te ontsteken bij de onwetenden. Hij bestormt aula's tijdens de pauze, treedt in gesprek met passanten en deelt pamfletten uit met de echte waarheid en bijbehorende bewijzen. De waarheid ligt voor het grijpen, zo blijkt. Toch blijkt de doorsnee student minder ontvankelijk voor de waarheid dan de K.U.Leuven misschien zou wensen.

"Dat komt omdat de waarheid te choquerend is voor de meeste mensen. Het weten van de waarheid is te ingrijpend voor het leven dat we leiden," aldus Mark Peeters. We moeten toegeven dat enkele bevindingen inderdaad uitermate choquerend zijn. Wij waren namelijk niet op de hoogte van het feit dat niemand minder dan Mark Waer, onze tot nog toe geliefde rector, eigenlijk Marc Dutroux is. Bij de ontsnapping van Dutroux declareerde CNN: "Dutroux is out there", terwijl ze eigenlijk "The truth is out there" bedoelden. The truth, de waarheid, of waerheid zo u wil, slaat op niemand minder dan Mark Waer.

Leugens krijgen we met de paplepel ingegoten, wanneer onze ouders ons bedrieglijk meedelen dat die goedheiligman begin december — Veto is een blad voor alle leeftijden — werkelijk bestaat. Wie de waarheid op het spoor komt, wordt gevraagd die te verzwijgen. Op dezelfde manier is het moeilijk om zelf tot inzicht te komen, wanneer het hele systeem erop gericht is de waarheid te verdraaien en verbergen. Met die boodschap trekt Mark Peeters op een dinsdagnamiddag naar de Pieter de Someraula om een horde eerstejaars psychologie te vrijwaren van de foute dogma's in

de statistiek.

Wederom helaas. Peeters krijgt geen toegang tot de micro en kan zijn boodschap dus niet overbrengen. Dan maar na de les. Inmiddels gaat hij naar aula Max Weber om zijn blijde boodschap te verkondigen, maar daar is de les nog gaande. Zoals een echte messias behoort binnendringen niet tot zijn methodes.

SOCRATES

Om de tijd tussen de lessen nuttig in te vullen, be-geven we ons naar Alma 2. Daar stoten we als bij toeval op een klassiek geschoold gezin. Stef Wauters — nee, niet die Stef Wauters — bijgegaan door zonen Thomas en Simon, treedt in dialoog met Peeters. "Dit is eigenlijk waarvoor ik het doe," stelt Peeters. "Ik zeg zomaar vanalles, opdat mensen met mij interageren en tot inzicht komen. Dat is mijn ware bedoeling." Wauters vindt Peeters een moderne Socrates. "Want ook hij werd overal weggejaagd en er werd van hem gezegd dat hij de jeugd bezoedelde, hoewel hij mensen enkel tot inzicht wou brengen." Peeters vult aan: "En net zoals hij ben ik erg lelijk."

Ook na de les vangt hij bot in aula PDS, daar

zijn leuze "meten is weten" niet meteen strookt met het wetenschappelijk veralgemenen van casussen. "Nochtans is enkel orale kennis echte kennis," aldus Peeters. Het is een merkwaardig lot de waarheid in pacht te hebben, maar niet begrepen te worden. Een verlichte queeste die zelfs in een universiteit niet gehoord kan worden. Voltaire zou er het zijne van denken: "Je ne suis pas d'accord avec ce que vous dites, mais je me battrai jusqu'à

"Dutroux is out there/The truth is out there"

la mort pour que vous ayez le droit de le dire". Ironisch dat het kloppende hart van de K.U.Leuven waar openlijk, kritisch en zonder voorwaarden filosofisch over echte waarheid wordt nagedacht de Alma is en niet de aula.

CHRISTIAAN FRANZ

“Terechtkomen in een exponentiële hel”

Het einde is nabij. Nabij is een rekbaar begrip. Volgens professor Christoffel Waelkens, hoofd van het Departement Sterrenkunde aan de K.U.Leuven, moeten we over vijfhonderd miljoen jaar onze koffers pakken. Al zal een ticketje voor de bus misschien geen optie zijn. Grote boosdoener? De zon.

RUBEN BRUYNNOEGHE |

Christoffel Waelkens: «Alles bij elkaar heeft de zon nog zo'n 8 miljard jaar te gaan. De laatste 2 miljard daarvan zal ze wel steeds groter en helderder worden. Ze wordt dan een rode reus en zwelt zo hard op dat ze bijna tot tegen de aarde komt en alles hier verschroeit. Maar eigenlijk is dat allemaal irrelevant. Voordat het zover is, zal het toch al gedaan zijn, want de zon wordt ook nu in haar rustige fase steeds groter en helderder.»

«De zon is nu al 20% helderder dan bij haar geboorte. Als de zon nu even zwak zou stralen als in het begin, zou alles bevroren zijn en zouden we allemaal doodgaan van de kou. Dat kon echter indertijd niet het ontstaan van leven op aarde verhinderen. De reden daarvoor is dat de atmosfeer vroeger anders was. Bij het ontstaan van de aarde bestond minimum 95% van de atmosfeer uit CO₂. We zien dat op andere planeten de atmosfeer gelijkaardig is samengesteld. Op die manier was er net genoeg broeikas effect om het hier op aarde warm genoeg te krijgen. De evolutie van de aarde is er een geweest waarbij naarmate de zon helderder werd, de CO₂ werd afgebouwd. Die afbouw kwam er door onze voorouders: het zeewier en plankton, het leven.»

«De vraag is natuurlijk hoe lang we de opwarming van de aarde kunnen blijven compenseren door het weghalen van broeikasgassen, want we hebben nu nog maar drie honderdsten van een percent CO₂ over in onze atmosfeer. We kunnen dat laatste beetje CO₂ nog opgebruiken, maar daarna valt er geen broeikasgas meer weg te halen. Dus, gezien de zon sowieso blijft opwarmen en onze atmosfeer op een gegeven ogenblik geen broeikasgassen meer bevat, zullen we over een vijfhonderd miljoen jaar weerloos zijn

“Het aardse paradijs, maar dan zonder Adam en Eva”

tegen de steeds groeiende hitte van de zon. Dan wordt het te warm en komt de CO₂ weer uit de grond waar die nu is opgeslagen en verdampert het water, dat op zijn beurt nog eens een nieuw broeikasgas vormt en komen we terecht in een exponentiële hel. Een runaway greenhouse effect dus, zoals waarschijnlijk op Venus is gebeurd.»

ZINLOOS

«Over vijfhonderd miljoen jaar gaan we eraan, maar je moet beseffen dat we nog maar vierhonderd miljoen jaar geleden uit de zee

zijn gekomen. We zijn dus misschien nog maar halfweg terwijl we wel al in de fase zitten waar de biodiversiteit teruggedrongen wordt. De tijd van de dino's! Dat was pas de hemel op aarde. Toen was er nog veel meer CO₂, wat betekent dat er veel meer plantengroei was. Dat was echt het aardse paradijs, maar dan zonder Adam en Eva en met dinosauriërs. Dat is *ne keer* iets anders.»

Veto: *Kunnen we onze soort dan op enige manier laten overleven?*

Waelkens: «Je zou kunnen zeggen dat we naar Mars gaan, maar daar is het nog te koud. Bovendien zou dat het probleem alleen maar uitstellen, want de zon gaat toch opzwellen. Een duwtje geven aan de aarde zodat ze verder van de zon staat lijkt me te moeilijk om te verwezenlijken. Wat men eventueel wel kan doen is de aarde afschermen van de zon met enorme spiegels.»

«Persoonlijk vind ik het wel nogal zinloos om je na tienduizend jaar sedentaire beschaving af te vragen wat er over vijfhonderd miljoen jaar gaat gebeuren. Ons tijdsbesef beslaat slechts een paar generaties en de rest is eigenlijk een soort extrapolatie waar je altijd voorzichtig mee moet zijn. Misschien evolueren we naar eencellig leven, maar ik denk dat het over vijfhonderd miljoen jaar toch wel over en out is met ons.»

KOLONISATIE

Veto: *Een ander sterrenstelsel zoeken? Is dat een optie?*

Waelkens: «De bus nemen is dan eigenlijk geen optie. Wat ik zie als de enige overlevingsvorm, is dat wij erin zullen slagen om ons genoom volledig te coderen en in een ruimtetuig weg te sturen op verkenning en dat dan te droppen op een leefbare planeet. We hebben een paar honderd miljoen jaar om die technologie te ontwikkelen, dus ik

sluit die theorie niet a priori uit, maar zelf vertrekken zie ik niet zitten. De mens is niet gemaakt om naar de ruimte te gaan. In de voorbije vijftig jaar ruimtevaart hebben we enorme vooruitgang geboekt in het miniaturiseren van de technologie, maar het grootste evenement van de mens in de ruimte blijft nog altijd de landing van Apollo in 1969. Het grootste probleem van de bemande ruimtevaart is dat de mens niet te miniaturiseren valt.»

«Als je op die manier de mens op een andere planeet kan krijgen, dan kan je, eens

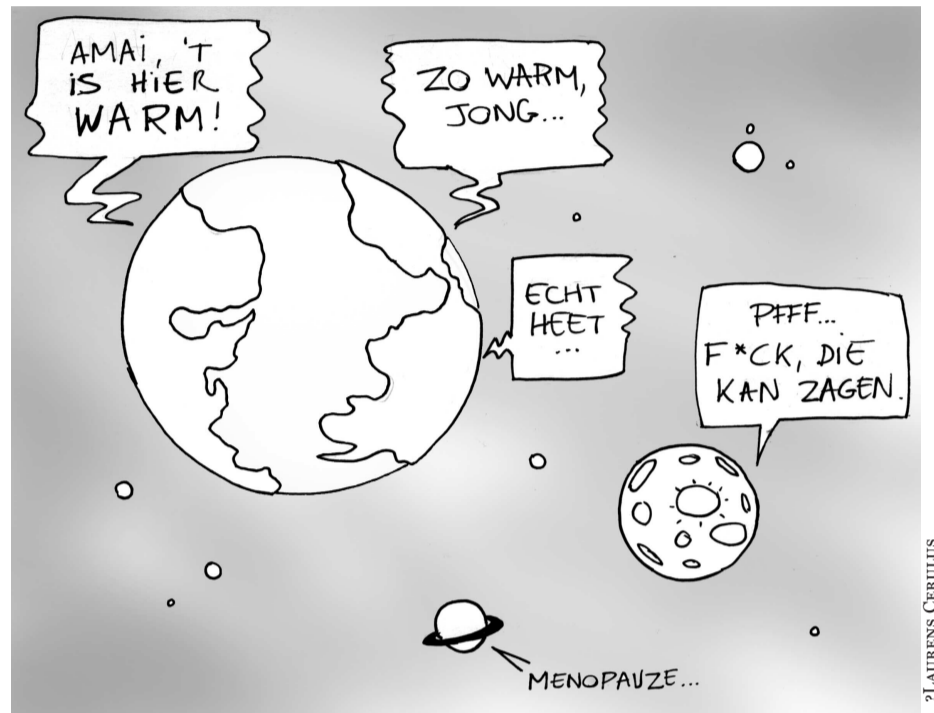
je de technologie hebt ontwikkeld, in driehonderd miljoen jaar het hele heelal koloniseren. Daar zijn een boel scenario's voor verzonnen, allemaal met de natte vinger, maar je kan je voorstellen dat als we zo snel blijven vooruitgaan als we de laatste jaren doen het

meteorietinslagen? Ik kom misschien over als een fundamentele optimist, maar ik zie geen problemen. Je moet eens naar de feiten kijken. De aarde is ontstaan na een reeks meteorietbotsingen waardoor er allemaal kleine stukjes zijn samengekomen. Het nu

“Ooit zal zelfs Veto niet meer bestaan”

allemaal heel snel kan gaan. Als je er rekening mee houdt dat het leven op aarde niet door kolonisatie is ontstaan, dan zijn we misschien werkelijk alleen in het universum.»

en dan invallen van meteorieten is gewoon een stapje in de nadagen van het vormingsproces. Maar in de laatste vijfhonderd miljoen jaar is er maar één meteoriet gevallen

Veto: *En als we alles hebben gekoloniseerd? Hoe lang blijft het heelal dan bestaan?*

Waelkens: «Voor altijd. Er is te weinig materie in het heelal om het terug ineen te laten klappen. Het zal dus eeuwig blijven uitdeinen. Nu goed, het heelal gaat dan misschien wel oneindig lang mee, maar de brandstof om nieuwe sterren te maken is wel langzaam aan het opraken. We zijn nu een kleine veertien miljard jaar bezig, maar op een zeker moment is het allemaal opgebruikt en worden alle melkwegstelsels gigantische zwarte gaten. Die zwarte gaten zullen op hun beurt dan nog eens vervallen in ijle deeltjes, zodat er geen nieuwe sterrenstelsels meer uit kunnen ontstaan. Dan is er niet veel interessants meer te vertellen en zal zelfs Veto niet meer bestaan. Maar dat duurt wel nog heel lang, hoor.»

METEORIETEN

Veto: *Is er voor de meer nabije toekomst een bedreiging?*

Waelkens: «Je bedoelt de mogelijkheid van

met serieuze consequenties. Het valt dus niet vaak voor. De vorige is trouwens ook een goede zaak geweest, want die heeft ons eindelijk van die dino's verlost. Gedurende 175 miljoen jaar hebben die de aarde gedomineerd en de zoogdieren belet om te groeien. Toen zijn ze uitgestorven door een steen die ze niet hebben zien aankomen. Dat is het grote verschil tussen hen en ons. Er zullen geen grote stenen vallen zonder dat wij het weten. Als er een afkomt zullen wij die een hele tijd in het oog hebben gehad. Tegen de tijd dat die steen ons bereikt zullen we wel al een strategie hebben bedacht om onszelf te redden. Een simpel voorbeeld is de ene kant van de steen wit verven zodat die door de stralingsdruk van de zon lichtjes van baan verandert. Het enige probleem zal zijn om schilders te vinden die in het weekend willen werken. Het is een oplosbaar probleem want als we in tien jaar from scratch een man op de maan kunnen zetten, vinden we ook wel iets om een meteoriet van baan te doen veranderen.»

OPROEP

Sinds dit jaar heeft Veto een rubriek Onderzoek. Hierin willen wij professoren en assistenten een forum aanbieden om uit te pakken met expertise uit hun vakgebied.

Vindt u dat u een begeesterende prof heeft wiens kennis absoluut met de wereld gedeeld moet worden, contacteer ons! Wij houden van proffen. Maar ook studenten zullen hun kans krijgen. Heeft u een boeiende en relevante masterproef geschreven? Werd die masterproef bekroond met een goed resultaat? Heeft u zelf interessant onderzoek verricht?

Mail het door naar onderzoek@veto.be.

doe de groentetas!

elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

afhaalpunten, data en uren: www.kuleuven.be/groentetas

(advertentie)

Durf jij je vingers te branden aan Veto?

Mail naar veto@veto.be of loop eens binnen op 's Meiersstraat 5. Redactievergadering 's vrijdags om 16u00.

Rudi Vranckx | “Niet vervallen in cynisme”

VRT-journalist Rudi Vranckx kent de geur van oorlog. “Ze stinkt naar het achterblijvend afval in de straten van Bagdad,” vertrouwd hij zijn publiek in Pangaea toe. Een lezing, een debat en een interview met Veto. Zoveel was nodig om een stukje van de waarheid over oorlog prijs te geven. Zijn stukje van de waarheid, welteverstaan. En dat begreep Rudi ook.

JENS CARDINAELS & LAURENS CERULUS |

“Wat ik probeer te doen als oorlogsjournalist is de stukjes van de puzzel tonen die de grote nieuwszenders niet brengen,” vertelt Vranckx. “Een oorlog is een verzameling van kleine verhalen. Er is geen eenduidig beeld: elke persoon — ook gewone burgers — heeft zijn eigen versie van de oorlog. Ik probeer dat in beeld te brengen.”

Uit al wat hij ons toevertrouwt, spreekt een immense persoonlijke betrokkenheid bij de oorlog in Irak en het Midden-Oosten. “Het voelt echt als een verslaving. Als er iets

ernstigs gebeurt en ik kan er geen verslag over uitbrengen, schept dat een soort fysiek onbehagen. Ik denk ook voortdurend aan wat er in conflictgebieden gaande is, zelfs als ik voor langere tijd terug in België ben.”

MEDIAMAGNATEN

“Oorlogen bestaan omdat mensen er voordeel uit halen. Als er geen olie te vinden was in het Midden-Oosten, zouden daar dan nog steeds oorlogen uitgevochten worden?” legt Vranckx ons voor. Valt de media iets kwalijk te nemen door de manier waarop zij oorlog wel eens durven misbruiken? “CNN is

groot geworden door de Golfoorlog, Al Jazeera door de oorlog in Afghanistan. Media halen erg veel economische winst uit oorlogen.”

“William Randolph Hearst, een krantenmagnaat uit de negentiende eeuw, zei ooit tegen één van zijn journalisten: “*You provide the pictures, I’ll provide the war.*” Ook de Amerikaanse mediamaagnaat Rupert Murdoch is vandaag erg omstreden. Murdoch is de baas van News Corporation, dat boulevardbladen zoals *The Sun* en *News Of The World* en nieuwszenders als Sky News en het ultraconservatieve Fox News Channel bezit.”

“Je moet als journalist ook mensen interviewen die je niet graag hebt. Sommige collega’s horen dat niet graag; zij nemen een standpunt in en brengen gekleurde informatie. Een Fox Newsjournalist verklaarde ooit dat

hij niet wist wat hij zou doen als hij Osama Bin Laden zou tegenkomen: een vraag stellen of neerschieten. Van zulke mensen zouden ze de perskaart moeten afnemen, en dat meen ik!” sneert Vranckx.

RESTRICTED AREAS

In zijn lezing doet Vranckx uit de doeken wat *embedded journalism* is. “Die term houdt in dat journalisten met soldaten op pad mogen gaan. Ze genieten bescherming en sappige beelden zijn gegarandeerd. Maar ze moeten wel een papier tekenen waarin ze verklaren bepaalde dingen niet te tonen. Ik heb van de Amerikanen ook zo’n papier moeten ondertekenen toen ik naar Irak wou gaan. Maar wat erin stond, kon me geen fluit schelen. Ik doe achteraf toch wat ik wil. Soms ga ik als *embeddedjournalist* mee met het Belgisch leger. Dan is het niet meer dan normaal dat ik geen informatie verspreid over troepenposities, maar achteraf wil ik wel de andere kant van het verhaal horen. Niemand die mij dan verbiedt om iets wat ik wil brengen, ook effectief te verslaan.”

conflictgebieden oog in oog met grote nieuwszenders. “Die hebben vaak een superioriteitsgevoel. Ik heb al een paar keer in de weg gelopen van Christiane Amanpour (een *befaaamde ex-CNN-journaliste, red.*), met veel plezier overigens. De BBC voelt zich dan weer cultureel superieur. Zulke zenders hebben gewoon enorm veel middelen en tegelijk een grote invloed op de internationale politiek. Als je werkt voor een grote Amerikaanse zender, luistert de president naar je.”

DRIJFVEER

Geeft klein Vlaanderen dan voldoening aan de werkmens in Vranckx? “Ik ben weinig bezig met hoe mijn werk in Vlaanderen ontvangen wordt. Of ik voldoende objectief, neutraal en afstandelijk ben, dat is wat me bezighoudt. Maar ik hoop wel dat mijn reportages enigszins een medicijn zijn tegen de verharding die ik bemerk in Europa. De mensen laten zich angst aanpraten, terwijl we in één van de meest veilige regio’s van de wereld leven.”

Vranckx heeft zich erbij neergelegd dat oorlog iets is wat niet

“Oorlog is een verzameling van allemaal kleine verhalen”

SOPHIE VERREKEN

“Mijn gedachten zitten voortdurend in het Midden-Oosten”

DAVID EN GOLIATH

De VRT schuift Vranckx sinds enkele jaren nadrukkelijk naar voren. Sinds 2008 loopt het programma *Vranckx* op Canvas, met wekelijks een actuele reportage. “Er wordt veel gezeikt over de VRT, maar ze maken wel de middelen vrij om mij dit al twintig jaar te laten doen. Ik zie niemand anders zoveel investeren in buitenlands nieuws. De media beconcurreren elkaar op het vlak van gerechtelijk nieuws, dat zouden ze beter doen met buitenlands nieuws.”

De VRT-journalist staat in

zal verdwijnen. “Voor een oorlogsjournalist is het echter zeer belangrijk om niet cynisch te worden. Er is een groot risico dat je gruwelijkheden gewoon wordt of dat de uitzichtloosheid je moedeloos maakt. Als dat gebeurt, krijg je eelt op je ziel en moet je ermee stoppen.”

“Ik probeer als journalist te werken vanuit een spontane verantwoordiging,” besluit Vranckx. “Ik voel woede over de dingen die ik zie en hoor, en die woede is en blijft de belangrijkste drijfveer om te doen wat ik doe.”

Waar zijn de brains van Afrika?

We stalen eerst haar mensen, dan haar grondstoffen en nu ook haar brains. In Afrika is brain drain, naast alle andere moeilijkheden die het continent ondervindt, een aanzienlijk probleem. Dat blijkt uit een conferentie tussen Europese en Afrikaanse universiteiten over universitaire ontwikkelings-samenwerking, die deze zomer gehouden werd in de Ghanese hoofdstad Accra.

BAS VAN DEN BOGAERT |

Met *brain drain* wordt aangeduid dat hooggeschoolden voor scholing en werk hun geluk buiten eigen land of continent beproeven. Vooral Afrika lijdt, zoals gezegd, onder deze “intellectuele uitdrijving”.

Professor Abdeslam Marfouk van het Institut de Recherches Economiques et Sociales (IRES) van de UCL berekent cijfers over *brain drain* in een handomdraai. Zo weten we bijvoorbeeld dat het land dat er het ergste onder lijdt Kaapverdië is, met 82% *brain drain*, ver boven Rwanda en Congo, met respectievelijk 32 en 28%. “Maar het is ongelooflijk hoe weinig instellingen eigenlijk weet hebben van deze cijfers,” zegt Marfouk.

ALUMNI

Problematisch, zo blijkt, ook aan onze eigen universiteit. De K.U.Leuven heeft met het re-

centelijk opgerichte UNIFOS een fonds voor kortetermijnbeurzen. “Sandwichbeurzen” heten die. Hierbij verblijft een doctoraatstudent slechts gedurende korte periodes aan de K.U.Leuven om vervolgens ook onderzoek te verrichten aan de thuisuniversiteit. Dat zou de student stimuleren om de band met het thuisland te behouden.

“Maar cijfermatig hebben we inderdaad weinig zicht op de braindrainproblematiek,” bevestigt Piet Wostyn van het International Office. “En dat is inderdaad één van de grote perspectieven van de K.U.Leuven: de alumniwerking verbeteren, zodat men kan opvolgen waar onze afgestudeerden naartoe gaan.”

EFFICIËNT?

Zelfs al waren cijfers bekend, zijn dergelijke projecten als UNIFOS dan wel efficiënt? Wostyn is optimistisch. “Het is een kleinschalig project en op zich gaat het de situatie niet redden. Maar het is wel een druppeltje, een voorbeeld voor andere universiteiten. Eén persoon die naar hier komt, kan in Congo 10 onderzoekers opleiden en misschien 100 studenten onderwijzen. Dat is horizontale *brain gain*.”

Frédéric Docquier, professor Economie aan de UCL, is sceptischer. “Als dergelijke projecten sporadisch en verspreid plaatsvinden heeft dat weinig effect. Ik ben voorstander van coöperatie, maar ik maak mij geen il-

lusies. Om het probleem werkelijk op te lossen moet er een doorgedreven structureel beleid gevoerd worden. Niet alleen op educatief, maar ook op politiek en economisch vlak. Ik geloof eerder dat gediplomeerden vertrekken omdat het land arm is en niet dat het land arm is omdat deze mensen vertrekken.”

STRUCTUUR

Het schoentje lijkt wat te knellen op structureel vlak. Van projecten aan andere Europese universiteiten is er aan de K.U.Leuven weinig geweten. Een gezamenlijke Europese aanpak tegen de *brain drain* lijkt moeilijk te vinden. De bovengenoemde conferentie is daarin misschien een eerste stap?

Belangrijker nog, op structureel vlak, is het probleem van omkadering. Marfouk licht toe: “Zolang je de problemen van een laag salaris, weinig carrièreperspectieven en gebrek aan onderzoeksmateriaal niet aanpakt, hebben programma’s als die van UNIFOS een minieme impact.” Wostyn: “Die lokale omka-

dering is wel iets waar we naar kijken bij het uitreiken van een UNIFOS-beurs. We zullen geen beurzen geven aan studenten waarvan we zeker zijn dat ze achteraf weinig kunnen doen met hun opleiding ter plekke. Haalbaarheid is een belangrijk criterium. Jammer genoeg heeft UNIFOS de middelen niet om

zelf deze beursstudenten te omkaderen. Op Vlaams niveau bestaan deze omkaderde projecten echter wel.”

DIASPORA-EFFECT

Marfouk blijft desondanks optimistisch. “Je kan het glas halfleeg of halfvol zien. Als de K.U.Leuven een Afrikaanse student opleidt, kan die teruggaan. Dan heeft de universiteit bijgedragen aan de opbouw van het menselijk kapitaal ter plaatse. Gaat die student niet meteen terug, dan stuurt hij waarschijnlijk fondsen. Ook op latere leeftijd kan hij terugkeren en dan heel wat meer investeren in zijn land. Het diaspora-effect is niet te onderschatten.”

How to? (3) | Oprichten van een studentenvereniging

In deze reeks pogen we tweewekelijks van onze lezers betere studenten te maken, voor zover dat nog mogelijk is. Vandaag zoeken we uit hoe we op gewiekste wijze een studentenvereniging uit de grond stampen.

FRANK PIETERMAAT |

Wij dachten dat een studentenvereniging oprichten *pea-ce of cake* zou zijn. Gewoon een leuke naam, wat versiersels *et voilà*. Toegegeven, wij zaten voor één keer mis. Daarom besloten we ons licht op te steken bij verschillende websites en bij Vicus Vultus, een beginnende studentenclub, die na een succesvol eerste jaar ook dit jaar weer heel wat activiteiten hoopt te verwezenlijken.

Geld zal er niet vanzelf komen

Het doel heiligt de vereniging. De doelstelling kan een goed excuus zijn voor je vriendenclubje, mensen die allemaal uit dezelfde regio komen of wat je ook maar wil. Eens je een doel hebt gevonden, kan je verder bouwen aan de rest.

Daarna kan je best eerst een presidium aanstellen. Daar horen een aantal sleutelfiguren bij. Ten eerste de preses, daarnaast een vicepreses en ook een secretaris. Ook kan je best ook over een financieel beheerder beschikken. Die heeft een volmacht over de rekening, maar moet ook voldoende verantwoording afleggen. Voorts kan je het presidium aanvullen naargelang je bepaalde functies zoals sport, cultuur of biermeester nodig acht.

BUDGET

Money makes the club go round! Natuurlijk heb je geld nodig om een hele rits aan clubavonden, feestjes en andere activiteiten te organiseren. En tenzij je eigenaar bent van een goed gespijste bankrekening, zal dat geld er niet zomaar vanzelf komen.

Een eerste bron om uit te putten zijn de lidgelden. Zorg ervoor dat je het lidgeld niet te hoog legt, zodat je

geïnteresseerden niet meteen afschrikt, maar toch genoeg kapitaal binnenhaalt. Aan de andere kant kan je nieuwe leden meteen ook duidelijk maken dat ze na een of meerdere activiteiten hun geld er meteen terug uithalen.

Je kan natuurlijk ook een beroep doen op sponsoring. Ofwel zoek je sponsors die financieel een steentje bijdragen, gedurende een bepaalde periode of slechts voor een bepaald evenement. Een andere mogelijkheid is een obscuur Leuven café tot clubcafé uitroepen en met de eigenaar een leuke deal sluiten, waardoor je af en toe eens een gratis vat kan schenken.

ERKENNING

Natuurlijk moet je met je studentenclub ook een zekere uitstraling hebben. Dat begint bij de naam, die meestal wel iets met je thema te maken heeft, een wapenschild en eventueel een eigen website. Je kiest ook eigen kleuren en voor de gezelligheid kan je er ineens ook een clublied bij bedenken. Met de kleuren en het wapenschild kan je verder aan de slag, indien het budget het toelaat, om wat *merchandising* te ontwerpen.

Is het daarmee niet genoeg? Streef je ook nog eens naar een prestigieuze erkenning van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie? Maak dan maar werk van enkele statuten waarin je het praesidium, verkiezingen en heel wat andere zaken vermeldt. Zij moeten onder andere de letter en de geest respecteren van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, democratisch zijn, een postadres in Leuven hebben en aan nog enkele andere criteria voldoen.

Een studentenvereniging oprichten is dus geen sinecure. Volgende week toetst *Veto* theorie aan praktijk: u vindt ons binnenkort luidkeels een kersvers clublied lallen, "Daar in dat kleine café aan de haven!"

“Phara is een

Als uw tv-toestel dezer dagen zijn kuren krijgt en toevallig op een zaterdagavond de meerwaarde van Canvas opzoekt, kan u daar Phara de Aguirre zien in “7 dagen jong”. Ze gaat op zoek naar de jeugd van de tegenwoordig: wie dat zijn en wat zij doen. Aan de andere kant van de camera houdt de piepjonge regisseur Lennart Stuyck de touwtjes in handen.

PIETER HAECK & CÉDRIC HAUBEN |

Veto: *Je bent pas afgestudeerd als regisseur. Hoe ben je bij de Canvasproductie terecht gekomen?*

Lennart Stuyck: «Sylvester Productions was op zoek naar een jonge regisseur, omdat dat de kosten drukt, want er was niet zoveel budget. Al gaat het ook over jongeren en daarom wilden ze een regisseur die zich thuis voelt in die leeftijdscategorie. »

“De jeugd is niet één bepaald iemand”

Veto: *Wat hebt u uit het programma geleerd over de verwachtingen van jongeren?*

Stuyck: «Ze zijn redelijk conservatief, al mag ik dat van Phara niet zeggen. De jeugd van tegenwoordig wil normale dingen. Iedereen wilt gelukkig zijn met een huisje en tuintje, wat mij verbaasde. Ik dacht dat jongeren meer grootse dromen hadden, maar dat was absoluut niet zo. Iedereen is heel realistisch.»

Veto: *Stond u niet teveel in de schaduw van Phara? Kon u als regisseur uw ei kwijt?*

Stuyck: «Ergens niet, want je moet vier reportages per dag draaien. Dat houdt in dat je voor niets tijd hebt. Je kan niet met wilde ideeën afkomen, je moet heel realistisch zijn. Tegelijk vind ik het niet erg dat Phara het programma draagt, ik sta liever achter de camera dan ervoor.»

Veto: *Hoe vlotte die samenwerking? De leeftijds kloof tussen Phara en u valt niet te onderschatten.*

“Een groot familiefeest met champagne”

Verenigde Naties spelen

Het is u misschien niet opgevallen, maar de K.U.Leuven is een internationale studentenvereniging rijker: de Model United Nations. Hebt u altijd al eens in de rol willen kruipen van eminente VN-spelers zoals Kofi Annan en Butros Butros Gali? Bij de Model UN kan u uw tegenstrevers gloedvol weg-spelen in de onderhandelingen om naderhand uw overwinning in een VN-resolutie neer te schrijven.

PIETER HAECK |

De eerste keer dat wij hoorden van de Model United Nations dachten wij aan een klein groepje mensen dat zich in een achterkamertje van één der Leuvense aula's wat amuseerden met klassiek rollenspel. *Wrong!* Blijkbaar is de Model United Nations een formule die zich reeds verspreidde over de halve wereld en nu eindelijk ook Leuven heeft bereikt. Hoe werkt dat nu? In de Model UN worden verschil-

lende politieke organen van de VN gesimuleerd, van de Veiligheidsraad tot de minder bekende Economische en Sociale Raad. Ieder lid treedt op als afgevaardigde van een bepaald land en verdedigt de belangen daarvan.

De concrete activiteiten van elk lid in zo'n politieke simulatie spiegelen zich uiteraard aan de grote VN, waar de grote mijnheren de dagen vullen met onderhandelen, lobbyen en resoluties schrijven. Dat is waar de Model UN zich in de eerste plaats ook op richt, op het oefenen van je onderhandelings- en schrijftalenten. Wij vinden dat wel een goede zaak, dat zijn nu eenmaal talenten die je niet elke dag bezigt. Heren De Wever en Di Rupo, zoeken jullie nog een hobby?

Het is hard werken, die Model UN

Voor u zich al op het spreekgestoelte van de Algemene Vergadering van de VN in New York waant, moeten wij toch nog

even zeggen dat u eerst allerlei trainingssessies moet ondergaan bij de Model UN. Ondergaan? Op de infosessie afgelopen dinsdag klonk voorzitter Irina Botea over dat deel inderdaad redelijk dwingend. Dat lag misschien aan haar Roemeense accent. Ze had het over "leren" en "handboeken", wat ons toch wel de daver op het lijf joeg. Echte lessen hebben wij al meer dan genoeg. Mag het wat minder zijn?

NETWERK

De organisatie had wel een begeesterend praatje in de aanbieding over de perspectieven van de Model UN. Het is de bedoeling in contact te komen met het volledige netwerk van de Model UN door deel te nemen aan politieke simulaties in andere

dat hele netwerk uit te nodigen.

Even doemde bij ons de vraag op hoe de organisatie al die ambitieuze reisplannen dacht te betalen met een schamel lidgeld van 5 euro. "We zitten inderdaad nog met wat financiële issues," aldus Matthias De Bauw, vicevoorzitter van de Model UN. "We hopen oprecht dat we nog wat sponsors kunnen strikken." Wij hebben daar wel vertrouwen in, want de hele organisatie, tot en met de powerpoint toe, zag er bijzonder flitsend en professioneel uit. Bovendien blijkt voorzitter Irina Botea al verschillende jaren ervaringen te hebben in het Model UN-circuit.

Als u zich aangesproken voelt door dit idee, is de organisatie klaar om u te ontvangen, maar voorzitter Botea gaf wel nog een niet mis te verstane waarschuwing mee: het is hard werken, die Model UN. Zeker de eerste weken verdrink je naar het schijnt serieus in het voorbereidend werk.

Toch nog geïnteresseerd? Mail voor 17 oktober naar office.kuleuven@gmail.com.

Europese steden. Helemaal ambitieus is het plan ooit zelf in Leuven een internationale Model UN te organiseren en daarvoor

plezante”

Stuyck: «We hebben veel uren in de auto doorgebracht, Phara is een plezante. Ze heeft ook kinderen van mijn leeftijd en daarom kan ze zich daar allemaal wel iets bij voorstellen. Phara is niet de harde tante voor wie iedereen haar houdt, het is een hele lieve vrouw.»

CHAMPAGNE

Veto: Wat vond u zelf het meest opmerkelijke moment in de reeks?

Stuyck: «Het interview met Valérie Storms, de zus van het meisje dat omkwam in de gasramp in Luik, was heel hard. Nog frappanter waren de tweelingbroers die onder de armoedegrens leefden en met hun hele familie in één kamer woonden. Heel choquerend, want we kwamen net van een ander gezin dat een groot familiefeest met champagne en zo hield. Ik bedacht me toen dat als je daar moet opgroeien, je zo'n grote achterstand moet hebben.»

Veto: Was die verscheidenheid een goede keuze? Veel krantencommentaren zeiden dat er te weinig diepgang zat in de bijdragen.

Stuyck: «Aan de ene kant begrijp ik die commentaar. Het is in zekere zin oppervlakkig, je hebt maar zeven minuten per personage. Wij wilden bewust een enorme verscheidenheid tonen, want de jeugd is niet één bepaald iemand. Hoewel iedereen hetzelfde wil, is iedereen toch met heel andere dingen bezig.»

Veto: Liggen er nog andere projecten in het verschiet?

Stuyck: «Ik heb een documentaire over Sugar Jackson die ik mocht maken voor Canvas. Ook heb ik op de verkiezingsdag, van 13 juni, 24 uur op de redactie van *De Standaard* gefilmd. Ik heb ook nog subsidies gekregen om een scenario te schrijven voor een documentaire over Crazy E, een Congolese rapper uit Waregem. Hij stal en dealde drugs, tot hij op zijn achttiende naar een heropvoedinggesticht werd gestuurd. Daar heeft hij zich de vraag gesteld wat hij nog kon doen met zijn leven, waarna hij volop koos voor een rapcarrière. In de reportage zit hij met een opvallende dualiteit. Hij is rapper, speelt een rolletje met veel bling bling, maar als hij 's avonds alleen op zijn kamertje zit, stelt hij zich veel vragen zoals: "Waar ben ik mee bezig? Gaat dat wel lukken?"»

Veto: Probeer u met uw documentaires een problematiek aan te kaarten?

Stuyck: «Dat zou mooi zijn, maar hoeft niet altijd. De documentaire over Sugar Jackson gaat puur over Sugar. Ik heb daar geen enkele vraag gesteld, maar gewoon zes maanden lang met een camera achter hem gelopen. Dat gaat niet over grootse dingen, niet over die of die problematiek, maar het is wel een heel mooie film. Als je echter subsidies wil krijgen, moet daar wel één of andere problematiek insteken, anders maak je geen kans.»

XAVIER VAN DEN BOGAERT

Zijn studenten nog gezond?

De Christelijke Mutualiteit (CM) is aan een nieuwe missie bezig. Zij hoopt zoveel mogelijk studenten aan te zetten tot koken op kot. Daarvoor maakt ze gebruik van een website met allerlei weetjes, waar je ook naar hartelust je eigen creaties met de wereld kan delen.

FRANK PIETERMAAT |

Studenten zijn lui en ongezond. Misschien een harde confrontatie, maar dat is inderdaad een algemene veronderstelling. Daarom lanceerde de CM haar website "Kok Op kot" om studenten aan te zetten op hun kot te zorgen voor een zelfbereide, gezonde maaltijd.

Op de website kan je dan ook heel wat creaties van medestudenten vinden. Zo kan je, na enige moeite zelf genieten van "Pasta à la Bert" en "Sanne's puur appel". Natuurlijk kan je je eigen recepten ook posten op de website.

Op de website is er ook een wedstrijd: Wie wordt de lekkerste student? Daarvoor kan je zelf bereidingen insturen en een van de vijftwintig "just eat vouchers" winnen ter waarde van 100 euro.

BLOKFOOD

De CM probeert de studenten ook van een aantal zaken bewust te maken. Zo heeft zij op de website ook een aantal hygiënetips geplaatst. Zo zal je vanaf nu je snijplank regelmatig van een grondige schrobbeurt voorzien, voedingsmiddelen in hun originele verpakking laten en zuivelproducten speciale aandacht geven.

Daarnaast kan je ook heel wat andere weetjes terugvinden die best nuttig kunnen zijn. Zo wisten wij bijvoorbeeld niet dat je van te weinig water hoofdpijn kunt krijgen. Als je last hebt van hoofdpijn na een zwaar avondje uitgaan, kan je best voor extra vocht zorgen, uitzweten heeft helemaal geen zin.

Ook tips voor tijdens de blokperiode kunnen natuurlijk niet ontbreken. Zo is het belangrijk dat je genoeg eet, maar dat je ook vetrijke tussendoortjes vermijdt. Alcohol kan je zelfs best helemaal verbannen, behalve dan een glaasje ter ontspanning voor het slapengaan. Ook twintig kopjes koffie zullen niet langer helpen, al laten we die keuze natuurlijk aan jullie.

ENQUETE

Is de student nu werkelijk lui en ongezond? Wij zochten het zelf uit en organiseerden een kleine enquête. Natuurlijk is dit een verre van degelijk onderzoek, maar daarvoor beschikken we nu eenmaal niet over voldoende middelen.

Uit onze rondvraag bleek dat ongeveer 16% van de studenten die op kot zitten nooit zelf kookt. Of we ze daarom ook als lui en ongezond mogen bestempelen, is natuurlijk een andere zaak. Daartegenover staat dan wel dat 34% af en toe zelf kookt en de helft zelfs een of meerdere keren per week.

Ook vroegen we hoe het dan zat met de Almabezoeken. Daar zien we

ongeveer hetzelfde patroon. 16% beweert het studentenrestaurant nooit te bezoeken, de helft af en toe en een derde meerdere keren per week. Wanneer de kotstudenten nog ergens anders eten is dat bij ongeveer een op de drie fastfood.

Van studenten die niet op kot zitten, beweert slechts 9% dat ze nooit zelf zouden koken als ze wel op kot zaten. De overgrote meerderheid van hen zou dat maar af en toe doen. Hier is de Alma dan iets populairder en bijna de helft zou er geen problemen mee hebben meermaals Quick of McDonald's te bezoeken.

Wie dit leest en meteen aan het koken wil slaan, kan dus best eens een kijkje nemen op onderstaande website. Ook op de 24 urenloop zal er een Kok Op Kotstand staan, waar je naar hartelust vallende preien kan gaan vangen. Dolle pret verzekerd!

www.kokopkot.be

GERT-JAN EERDEKENS

Veto quizt (2) | VRG-quiz

Wij horen steeds meer alarmerende berichten over het alzheimerspook. Bijgevolg staan we te springen bij elke kans waarbij ons brein nog eens zijn briljante zelf kan zijn. Tweewekelijks dwaalt een Vetoteam al quizzend door de schone aula's van Leuven op zoek naar dé vraag, hét antwoord en ook nog wat onverbloemd plezier tussenin.

PIETER HAECK & CEDRIC HAUBEN |

Toen het Vetoteam met veel *A-team attitude* opdaagde in de Nieuwe Valk, wilden onze wenkbrauwen zich meteen in hun favoriete fronsende positie plooiën. 35 teams, 8 rondes, 2 tussenrondes. De weg naar de overwinning zou voor ieder een waar hindernissenparcours worden. Groot was echter onze verbazing toen bleek dat het niveau niet van onoverkomelijk hoog niveau was. Zaten we wel op de juiste quiz? We denken niet dat een gemiddelde student Rechten moeite heeft met wat anagrammen, droedels en de naam van de Koerdische militante die Laurette Onckelinkx liet ontsnappen.

Verder weten wij echt wel wie de Belgische trots in het hinkstapspringen is en zijn helemaal vertrouwd met het arsenaal

aan ex-vrouwen van Helmut Lotti. We waren wel even uit ons lood geslagen toen bleek dat het VRG veel had geïnvesteerd in een Big Brotherachtige bewaking om gsm's en andere hulpmiddelen te onderscheppen, maar dan weer compleet bleek te *sucken* in de technische kant van de zaak. Als je fragmentjes van de voorbije Pukkelpop moet afspelen op iets wat de naam geluidsinstallatie niet waardig is, geef je enigszins de aanzet tot scherpe commentaren in de *Veto* van dienst.

MINUTE MAID

Ons complementair team was ondertussen opgewarmd met een pint of twee, maar de Zuipprijs ging wel straal aan ons voorbij. Zuipprijs? Ja hoor, VRG had zichzelf overtroffen in haar creativiteit door de grootste drinkers van de avond ook te belonen met

een prijs. Achteraf bleken de winnaars van de Zuipprijs wel een intellectueel diepterecord te boeken, iets wat de theorie over bier en hersencellen nog maar eens bevestigt.

Groter kon het contrast niet zijn tussen deze lallende macho's en de brave Minute Maiddrinkende Limburgers die uiteindelijk de quiz op hun palmares mochten schrijven. Een doorwinterde klik wandelende encyclo-

zich tot dan toe de hersenen had gebroken over Nobelprijscategorieën, Franse fraudeurs en de Tabel van Mendeljev. Naar analogie met de gemiddelde geaardheid van het VRG-praesidium kon ook een vraag over Vlaanderens hotste showbizzkoppel Bart Kaëll en Luk Appermont niet ontbreken. Opvallend was ook het gebrek aan een degelijke powerpoint, een visueel hoogstandje dat

Het vet van de kin van Garry Hagger leidde de dans

pedieën met de ludieke doch ontwapenende naam Het vet van de kin van Garry Hagger leidde de dans van begin tot eind. Aanvoerder Wim Vangeel was echter de eerste om te pretenderen dat hij en zijn kompanen niet al te vaak met hun neus in de boeken zitten ter voorbereiding. *Yeah right.*

De slotcategorie "Dag Allemaal" was een duidelijke verademing voor de hele zaal die

blijkbaar nog niet is doorgedrongen in de wereld van het recht.

Hoedanook mogen we concluderen dat de quiz er één was van interessante feitelijke hoogtes en technische organisatorische laagtes. Maar hé, beste organisatie, we hebben ons fijn geamuseerd en konden achteraf fijn pochen met de flessen cava die nog op ons staan te wachten. Driewerf hoera.

Someone Still Loves You Boris Yeltsin in STUK

In het rijtje bands als Soviet Pie, I Was a Teenage Socialist en Communist Candy is er een nieuwe ster aan het Russische firmament: Someone Still Loves You Boris Yeltsin. Los van de naam heeft het viertal weinig van doen met Stalin, wodka of matroesjka's. Donderdag speelde de Amerikaanse band ten dans in ons aller STUK.

LINDE SMEETS & MARIJKE VAN GEEL |

Over het concert zelf kunnen we behoorlijk bondig zijn. Wij hoorden vrolijke indie-deuntjes, die ons tot zuinig hoofdgeknik en heup-geswing aanzetten. Ondanks de positief ont-haalde nieuwe plaat *Let It Sway*, kregen wij een concert te zien dat degelijk was, maar ook niet meer dan dat. Voor het concert voelden we de mannen van SSlyBY nog even aan de tand.

Veto: *De klassieke openingsvraag is "Vanwaar die naam?" Begint dat niet te vervelen?*

Philip Dickey, (drum, gitaar en zang): «Die naam is zowel een zegen als een vloek. Mensen vragen ons altijd om uitleg, maar tegelijkertijd heeft de naam ons ook al veel aandacht bezorgd. In het verleden hebben we wel andere namen overwogen, maar een echte naamsverandering is er nooit doorgekomen. Mensen beginnen ons en onze muziek nu te kennen, dus laten we het maar zo.»

Veto: *Een andere vaak terugkerende vraag is die over jullie song die gebruikt werd in de serie "The O.C."*

Dickey: «Wij zijn zelf geen grote fans, maar veel van onze vrienden vond het echt leuk. De avond dat de bewuste aflevering werd uitgezonden, speelden wij in een groezelige bar in Colorado, waar er geen televisie te bespeuren was. Uiteindelijk hebben we in onze hotellobby gekeken. Vanaf het moment waarop onze song werd afgespeeld, rinkelde onze gsm non-stop. Handige manier ook om te achterhalen wie er allemaal trouw naar *The O.C.* kijkt, natuurlijk (lacht).»

Veto: *Vier albums in vijf jaar tijd, hebben jullie nu het gevoel dat dit de grote doorbraak zou kunnen zijn?*

Dickey: «Het is zeker zo dat er meer mensen afkomen op onze concerten, maar dat zal vooral komen door het feit dat wij nogal veel touren. Voorheen vroegen mensen ons steeds om oude nummers te spelen, terwijl het publiek nu vraagt om *Let It Sway*, ons nieuwste

nummer. Dat is heel tof en betekent dat we waarschijnlijk weer goed zitten voor een tournee van een jaar of vier.»

Veto: *Hoe valt dat touren mee?*

Dickey: «De huidige tour loopt vlot, eergisteren speelden we bijvoorbeeld nog in Gent. Aangezien het publiek hier zich redelijk rustig houdt, dachten we aanvankelijk dat het niet veel van ons moest hebben. Eenmaal we echter doorhadden dat de mensen gewoon geconcentreerd luisterden, waren we wat meer op ons gemak. Dat is wel even anders in Amerika. Wanneer we daar touren, gaat de zaal compleet uit zijn dak, zonder echt veel aandacht te schenken aan de muziek. Misschien is de ideale concertganger nog wel een kruising tussen een Europeaan en Amerikaan: iemand die naar de muziek luistert, maar ook niet bang is om wat te dansen.»

Veto: *Over touren gesproken: we zagen op jullie website dat jullie tourbus op een speciale manier is gefinancierd.*

Dickey: «De vorige bus was compleet versleten op een moment dat wij geen geld hadden om een nieuwe bus te kopen, dus beslisten we het heft in eigen handen te nemen. We openden een speciale webpagina waarop mensen ons konden sponsoren. In ruil stuurden wij hen stickers, posters of albums. Uiteindelijk hebben we meer geld opgehaald dan we aanvankelijk voor ogen hadden. Eergisteren hebben we trouwens nog wat fans ontmoet die ons gesponsord hadden, het is echt een tof initiatief.»

Veto: *Is het dan niet raar dat sommige mensen wel bereid zijn voor jullie bus te betalen, maar niet voor het album?*

Dickey: «Het feit dat veel mensen onze muziek van het internet halen en ons uit een soort van schuldgevoel dan sponsoren, zal zeker één van de redenen zijn waarom het project zo succesvol was. Bovendien bestaan er in Amerika amper zalen zoals deze: een zaal die deel uitmaakt van een cultureel centrum. Dat maakt ook dat artiesten meer op zichzelf aangewezen zijn. Echte subsidies zullen wij nooit krij-

XAVIER VAN DEN BOGAERT

“Echte subsidies zullen wij nooit krijgen”

gen en onze Amerikaanse fans weten dat.»

Veto: *Jullie hebben al opgetreden in Rusland. Zorgde de groepsnaam niet voor vreemde situaties?*

Dickey: «We hadden er geen idee van hoe de mensen zouden reageren. Als ze al zouden reageren, dachten we dat het eerder

negatief zou zijn. Op het moment dat we begonnen te spelen, zagen we in het publiek echter bordjes met onze bandnaam op. Dat was de eerste en enige keer dat dat gebeurde. Dat concert in Rusland is trouwens ook het enige waar men ons niets heeft gevraagd over onze naam.»

UUR KULTUUR | Goeyvaerts Happening

In klassieke kringen ligt het heel anders, maar bij de doorsnee student zal de naam van wijlen Karel Goeyvaerts niet meteen een belletje doen rinkelen. Onterecht, zo blijkt en dat is waarom u op 20 oktober als fiere Belg tijdens UUR KULTUUR kennis zou moeten maken met de werken van één van Vlaanderens grootste componisten.

LINDE SMEETS |

In samenwerking met het Festival Van Vlaanderen brengt UUR KULTUUR de crème de la crème van de Belgische uitvoerders van hedendaagse klassieke muziek naar Leuven. Danel Kwartet, Champ d'Action, Inge Spinette en Jan Michiels gelden ook als ambassadeurs van de moderne muziek van eigen bodem, en dus is het geen toeval dat zij zich voor deze productie aan enkele van Goeyvaerts' mooiste werken wagen. Omdat we er verder zelf ook niet veel over weten, vroegen we enkele kenners om tekst en uitleg.

Marc Desmet, één van de sturende krachten achter het Aquarius Consort, vroeger Goeyvaerts Consort: "Goeyvaerts onderscheidt zich van zijn Vlaamse medecomponisten omdat hij al van in de jaren '40

meteen aansluiting vond bij internationale stromingen. Hij is in Parijs student geweest van Messiaen, dat zegt al heel veel over die internationale context. Ook kwam hij veel in Darmstadt, toen het mekka van de avant-garde op muzikaal vlak. Het grootste belang van Goeyvaerts is echter dat hij eigenlijk de grondlegger is van het serialisme in de muziek."

Het serialisme, zegt u? Jan Michiels, professor aan het conservatorium van Brussel en zelf ooit finalist van de Koningin Elisabethwedstrijd, verduidelijkt: "Het serialisme is de totale serialisering van toonhoogtes, van ritmes, van tijdsduren en klankkleuren. Alles wordt vastgelegd volgens dezelfde mathematische reeksen. Typisch voor de jaren '50 van de twintigste eeuw, een tijd waarin componisten zeer rationeel te werk gingen."

PICASSO

Goeyvaerts is later van het serialisme afgestapt, waarna een periode van repetitieve muziek volgde. In tegenstelling tot het Amerikaanse minimalisme, klinkt het repetitieve van Goeyvaerts niet zweverig of new age. Hij heeft dat minimalisme op een verfijnde en Europese manier naar zijn hand gezet. Marc Desmet: "Ik vergelijk Goeyvaerts een beetje met een soort Picasso. Net als Picasso heeft Goeyvaerts heel radicale periodes gehad. Op die manier is hij altijd een voorloper geweest en heeft hij altijd aan de kop gestaan van de nieuwste evoluties, wat hem dus uitzonderlijk belangrijk maakt."

Wat volgens Michiels en Desmet na de repetitieve fase is gekomen, is een periode van een veel grotere, bijna romantische toegankelijkheid waarin Goeyvaerts veel intuïtiever te werk ging. In die periode schreef Goeyvaerts zijn magnum opus *Aquarius*, volgens Michiels een profetisch werk dat

nog altijd niet naar waarde wordt geschat. Desmet noemt het een typische eindfase van een componist, waarin die al zijn verworvenheden samenvoegt. Goeyvaerts keerde op het einde van zijn carrière terug naar een grote directheid en eenvoud.

VERTROUWENSBREUK

Zowel Michiels als Desmet zijn van mening dat Goeyvaerts in zijn geheel niet de erkenning krijgt die hij verdient, ook niet in professionele kringen. "Het zal misschien een beetje zijn "Vlaamse" temperament geweest zijn, maar Goeyvaerts heeft altijd wat in de schaduw gestaan van de andere grote Europese componisten zoals Stockhausen. Toch

schiedvervalsing gepleegd en heeft Goeyvaerts' grootste verworvenheid, het serialisme, op zijn hoed willen steken. Goeyvaerts was er zelf de man niet naar om dat publiekelijk recht te zetten. Iedereen is daar ingelopen, totdat een van onze belangrijkste musicologen, Herman Sabbe, de hele zaak uitdiepte en aan de kaak stelde. Nu is de hele kwestie niet meer omstreden, maar het heeft toch nog zijn gevolgen." Karel Goeyvaerts was zelf dus zeer bescheiden en is dat altijd gebleven.

Wat Champ d'Action tijdens UUR KULTUUR precies gaat spelen van Goeyvaerts, kon Michiels ons niet zo meteen vertellen. Wel wist hij dat Danel Kwartet *De Zeven Zeges* zal brengen, de grote finale uit *Aquarius*. Michiels zelf brengt samen met zijn vrouw Inge Spinette een sonate voor 2 piano's en een repetitief stuk voor piano solo. Het meest benieuwd zijn wij echter naar het stuk voor piano en tape, waarbij de pianist in dialoog zal gaan met pianoklanken op band.

Meer info: www.kuleuven.be/cultuur/uurkultuur.htm

“Altijd aan de top”

valt het op dat waar hij gespeeld wordt, mensen stevast heel positief reageren," aldus Michiels.

Desmet vertelt het verhaal met meer suspens: "Goeyvaerts had een zeer intieme vertrouwensrelatie met Karl-Heinz Stockhausen, tenminste tot op een zeker moment. Stockhausen heeft een enorme ge-

“Lost” voor de arbeidsmarkt

Na een vijftal kringtonelen te hebben aanschouwd weten wij het wel zeker: niks zo moeilijk als beklievend amateurtheater maken. De Reynaertghesellen doen het echter al zestig jaar en weten dus wel van wanten. Met “Select” gaat hetjarige gezelschap op zoek naar de motieven, achtergronden en demonen van sollicitanten en rekruteerders.

MAUD OEYEN |

De Reynaertghesellen speelden op zeker: ze kozen voor een beproefd concept dat wel eens terug te vinden is bij de betere televisieserie. Zet een tiental mensen — bij voorkeur milde karikaturen — bij elkaar op een eiland. Laat er af en toe eentje afvallen, zet er een paar bedriegers tussen en zorg voor wat flashbacks om gebeurtenissen in perspectief te plaatsen. Het resultaat? Spanning, verrassing en emotie, zowel op als voor het podium.

De tien slachtoffertjes van dienst vielen niet uit een vliegtuig maar kregen gewoon een bemoedigend antwoord op hun sollicitatiebrief. Ze worden verwacht op een selectieweekend waar verschillende proeven zullen uitwijzen wie de meest geschikte kandidaat is voor de job. Bijna al de kandidaten blijken mooie jonge deernes te zijn — er is de trut met de lange benen, er is de kinderlijke enthousiasteling, er is de assertieve bitch, er is de stugge lesbo. Zelf herkennen we ons nog het meest in de vrolijke, wat naïeve meid met veel krullen en een drankprobleem.

De uitverkoren acht worden onderworpen aan rollenspelletjes, psychologische tests en de grillen van vier in het roze geklede coaches die recht uit je meest lugubere nachtmerrie komen gehuppeld. Een eervolle vermelding gaat naar de gladde engerd die op weinig subtiele wijze de dames probeert de verleiden in ruil voor een goed woordje bij de baas.

Het minimalistische decor — enkele stoelen die in wisselende posities het podium inpalmen, een grote kamerplant en een receptietafeltje met wijnglazen — draagt op verfrissende wijze bij aan de absurditeit van het geheel. Een leuk detail is de wc-deur langs de zijkant van het podium, waar de kandidaten zich bij momenten afzonderen en overgaan tot persoonlijke confenties tegen een imaginair spiegelbeeld.

Het nadeel van de betere televisieserie is dat deze meestal veel te lang wordt uitgesponnen. Ook *Select* heeft last van dat euvel. Het herhalen van eerder vertoonde scènes — een verwijzing naar de Franse film met een gelijkaardige thematiek, *Rien de Personnel* — was weliswaar lichtjes intrigerend, maar werd in

het verdere verloop van het stuk niet verder uitgewerkt en bleef daardoor relatief betekenisloos. Ook de wat knullige epiloog — beide psychologen blijken een levensverzekering afgesloten te hebben op het hoofd van de meest labiele sollicitant (dus dat was hun drijfveer!) — was wat ons betreft volkomen overbodig.

De kracht van dit stuk zit in het spel tus-

sen scènes die maar al te herkenbaar zijn en een sfeer die daarentegen onnatuurlijk, bijna griezelig, aanvoelt. De acteurs geven bij momenten aardig van jetje, de dialogen weten te boeien en de verhaalboog staat strak gespannen. Zonder de overtollige expliciteringen zou dit “sollicitatiedrama in vijf bedrijven” wellicht nog meer te smaken zijn geweest.

THOMAS VANOPPENS

Dub Incorporation in Depot | Lege bierflesjes en veel zweet

Vrijdag kwam het multiculturele muzikale gezelschap Dub Incorporation zijn gloednieuwe album “Hors Controle” voorstellen in een uitverkocht Depot. Ze slaagden erin het opvallend alternatieve publiek te overtuigen met een oerdegelijk concert. Het nieuwe album neemt ons terug mee naar de roots van hun zeer eigen stijl, die ze zelf als world reggae music omschrijven.

CARL THEUNIS & SAM VANERMEN |

De Congolees Fredy Massamba verzorgde het voorprogramma. Een degelijke opwarmer maar weinig memorabel. De man zorgde wel voor een opmerkelijke en originele afsluiter. Hij produceerde een leuk ritme door simpelweg in lege bierflesjes te blazen. De excentrieke man zou later op de avond nog even van zich laten horen.

Hoofdact Dub Incorporation moest vervolgens aan hoge verwachtingen voldoen. Reeds na de eerste klanken barstte er een feest los dat pas een kleine twee uur later zou eindigen. Naast enkele bekendere liedjes wist het publiek ook de nieuwe nummers te smaken.

De interactie tussen de rauwe raggastem van frontman Komlan en de Noord-Afrikaanse melodieën van percussionist Bouchkour zorgde voor een spetterend vuurwerk aan klanken. De wrijving tussen de twee werd bevestigd door het contrast in uiterlijk tussen beide: Komlan is een grote slanke rastafari, Bouchkour een mollige Maghrebijn met ingevet haar en getooid in een djellaba. Het type dat u perfect als marktkramer in Marrakech zou kunnen aantreffen.

Dub Incorporation heeft duidelijk zijn naam niet gestolen. Het samenspel tussen de verschillende bandleden liep even gesmeerd als een winstgevende KMO in reggaemuziek.

BRULLEN

Het hoogtepunt was *Rudeboy*. Het energiepijl schoot de hoogte in en het uitzinnige publiek brulde luidkeels mee. Het lied werd in minstens drie verschillende versies gespeeld zonder dat het ging vervelen. Dat zette de klasse en veelzijdigheid van deze multiculturele groep extra in de verf. De vrolijke beats bleven het publiek tot het einde boeien en de heren hadden zelfs nog een kleine verrassing in petto op het einde van het optreden.

Niemand had verwacht dat de grappige Fredy Massamba zijn wederoptreden zou maken. De heren van Dub Inc. riepen hem terug het podium op voor een special act.

Met de lege bierflesjes nog in de hand kwam de vrolijke Congolees de bühne opgesneld. Het zingen ging duidelijk al wat minder vlot. Misschien had het stemmen van zijn onconventioneel muziekinstrument er iets mee te maken. Bovendien “rapte” hij nog een stukje op de beats van Dub Inc. Een hilarisch intermezzo, maar gelukkig duurde het niet te lang.

Toen de derde handdoek van Bouchkour verzaagd was van het zweet, liep het concert op zijn einde. Echt uitblazen na het concert zat er niet in want het feest werd verdergezeten door de High'r Ites Soundsystem. Jammer dat iemand de volumeknop maar halfopen had gedraaid.

Het samenspel liep even gesmeerd als een winstgevende KMO in reggaemuziek

CARL THEUNIS

ZOO/Thomas Hauert | You've Changed

Afgelopen week kreeg de nieuwste dansvoorstelling van de Zwitsers-Belgische choreograaf Thomas Hauert zijn Belgische première in het STUK. Twee Vetoreporters gingen kijken naar “You've Changed”, en keerden elk met een eigen mening naar huis.

GEVEN EN NEMEN

FILIP TIELENS |

Improvisatietheater is tegenwoordig helemaal in bij studenten, improvisatiedans is veel minder bekend. Zonde, want wat de acht dansers in *You've Changed* presteren, is echt kicken.

In het eerste deel wordt er een video geprojecteerd van een dansimprovisatie waar Dick vander Harst van het Gentse kunstenaarshuis LOD, rockmuziek op componeerde. De dansers op scène imiteren bewegingen die ze ooit deden, maar zullen nooit meer de toenmalige chemie van de improvisatie bereiken. De video verdubbelt, en plots kijk je naar drie dimensies: een visueel sterk hologram.

Later maakt de projectie plaats voor een kleurrijke gestructureerde improvisatie: dat betekent dat er bepaalde cues of bewegingsmanieren zijn die vastliggen, terwijl de rest op het moment zelf bedacht wordt. Dat vergt een jarenlange training en een ontzettend grote alertheid van de dansers. Iedereen bouwt samen aan het groepsbeeld: als iemand een beweging verandert, moet je als danser die impuls volgen en je eigen idee opgeven. Improvisatie is geven en nemen, de blik wijd opensperren en er elke avond weer voluit voor gaan. Een choreograaf die dat durft, verdient alle lof.

Bovendien weet Hauert ditmaal ook op tijd af te ronden wanneer de aandacht dreigt te verslappen. Dat in tegenstelling tot zijn vorige, te lang aanslepende voorstelling *Accords*. ZOO speelt in februari ook nog met *Modify* in de Schouwburg, benieuwd of Hauerts danstaal genoeg kan variëren binnen de improvisatie.

RADERTJES

ELISABETH DE SCHUTTER |

Hedendaagse dans, dat is met je armen en benen rare bewegingen maken. Je improviseert gewoon, doet maar wat. Je kan stukjes herhalen, of een beetje anders doen, of ook niet. Behalve als je een van de acht dansers in *You've Changed* bent. Dan heb je jaren geoefend, zodat niets nog belachelijk is, en alles vanzelfsprekend.

Zij leken als één lichaam te dansen, één harmonieus geheel van perfect samenwerkende onderdelen. Zoals radertjes van een machine misschien, maar dan wel een machine die niets maakt, geen doel heeft, enkel bestaat vanwege zichzelf. De vraag rees of de dansers al dan niet gelukkig waren, of zij daar graag wilden zijn of gedwongen werden, of zij wat zij deden als zinvol ervoeren. Een antwoord kwam niet, en de relevantie van deze vragen leek te dalen.

Het meest ondoorgrondelijk was de titel: *You've Changed*. Verandering was wel het laatste waar deze voorstelling over ging. De dansers leken al altijd zo te bewegen, en voor altijd zo verder te gaan. Verleden noch toekomst bestond, alleen de onbegrensde tegenwoordige tijd. Geen enkele handeling had een begin, geen enkele beweging had een einde.

Toen wij ons afvroegen hoe lang dit eeuwigdurende praesens nog zou doorgaan, moest drie kwart van de voorstelling ongeveer voorbij geweest zijn. We hadden geboeid zitten kijken, fascinerend was het alleszins.

Splinter | Hypocrisie van de “vertegenwoordiger”

Het zal hier gaan over geld. Het gaat altijd over geld. Het financiële aspect is, zeker in tijden van crisis, het enige waarvoor mensen nog op de barricade springen. Zo ook vorige week tijdens de controle van de LOKO-begroting in een sombere aula in de Brusselsestraat. Al was de barricade daar niet zo hoog en het verzet nogal lauw. Al mag ik daar stiekem, volgens de statuten, niet over spreken.

Het is wel een feit dat wanneer het financiële plaatje opgesmukt is met allerlei ronde sommen, men het niet meer nodig vindt om de duur geformuleerde visie te vertalen in concrete plannen. We zullen de geformuleerde doelen wel bereiken door er een aantal ronde sommen

tegenaan te smijten, nietwaar?

Zo zal het de modale student misschien niet opgevallen zijn, maar vorige week streken er ter gelegenheid van het Belgische voorzitterschap van de EU hopen internationale studentenvertegenwoordigers neer in Leuven. Aan de mooie ronde som van 60.000 euro wordt er vier dagen lang geconfereerd over Godmag-weten-wat, met borrelnootjes, drankjes en hotelletjes. Vandaag zag ik al ergens een foto van een halfvolle zaal, vol met laptops, waarvan de helft op Facebook afgestemd. Resultaat navenant.

Is het op die manier dat de studentenvertegenwoordigers hun mooie term “internationalisering”

invulling willen geven? Door zichzelf intensief door het Europese luchtruim te verplaatsen en de Erasmusadministraties met hun beperkte middelen achter te laten? Al te vaak wordt een visie weggestopt in dure, en vage conferenties waar absoluut niets gedaan wordt om de visie te vertalen in concrete daden. Zo'n weekendje onder beleidsmensen met een flitsende naam, brengt geen zoden aan de dijk voor de uitvoerende diensten die in hun achterkamertje van de universiteit de middelen bij elkaar moeten schrapen.

GECONFEREER

Wie nog niet overtuigd is, wil ik graag even wijzen op het onlangs ge-

organiseerde “Kringssymposium”, volgens de organisatoren bedoeld om de kringen dichter bij elkaar te brengen. Vast een nobel plan, maar ook hier wordt de visie gemaskeerd door allerlei dure woorden en bezigheden, terwijl er een aantal kringen zijn die amper het hoofd boven water kunnen houden.

Ik besef meteen dat er vast argumenten genoeg zijn om mijn punt te weerleggen. Misschien is dat wel zo. Misschien ben ik te onwetend om het belang van allerlei avondjes, conferentietjes en weekendjes in te schatten. Bovendien zit ik als Vetomedewerker ook genoeg op café om te beseffen dat in een informele sfeer vaak de beste plannen

ontstaan.

Toch kan ik mij niet van de indruk ontdoen dat er in de term “studentenvertegenwoordiger” behoorlijk wat hypocrisie is gekropen, aangezien de modale student vaak maar weinig concrete resultaten kan rapen uit al dat geconfereer, gesymposeer en dergelijke. Hij heeft het te druk met opboksen tegen de alledaagse problemen om nog op te merken dat er alweer een trosje beleidsmensen op een dure conferentie vage woorden staan te wauwelen.

PIETER HAECK |

Een splinter is een opiniestuk door een vetomedewerker ten persoonlijke titel geschreven.

Vrije tribune | Vervroegde examenplanning

Met veel trommelgeroffel wordt in 2004 de bachelor-masterstructuur geïntroduceerd. Het creditsysteem moet studenten aanmoedigen zelf keuzes te maken in hun studietraject. Studenten die niet geslaagd zijn op alle opleidingsonderdelen of op eigen tempo willen studeren, kunnen een Cumul of IAJ doen. De keuzevrijheid vraagt een totaal nieuwe onderwijsorganisatie. Daarom volgt in 2009-2010 de invoering van de diplomaruimte.

Door de keuzevrijheid, hebben ook steeds minder studenten dezelfde examenrooster. Een van de belangrijkste sluitstukken van de diplomaruimte zou dan ook de vervroegde examenplanning worden. Zo kunnen studenten zelf hun examenrooster, afhankelijk van hun traject, kiezen. Een fantastisch concept, met een dramatische implementatie.

Die vervroegde examenplanning had al klaar moeten zijn bij de invoering van de diplomaruimte in 2009-2010, althans zo beloofden de rectorale beleidsmakers op 't Schoon

Verdiep in de Naamsstraat. Plots komt echter de Krakenstraat, waar de administratie 'Algemeen Beheer' gevestigd is, met de mededeling dat de ICT toepassingen die dat alles mogelijk moeten maken, nooit klaar geraakt. De examenplanners zetten dan maar hun beste beentje voor om toch nog een redelijk gespreide planning uit te werken.

Dat academiejaar is nog maar halverwege of het dondert opnieuw op 't schoon verdiep. Opnieuw komt de mededeling dat de ICT toepassingen niet klaar geraken. De truc die gebruikt is bij het eerste uitstel zal niet meer werken. Door de enorme toename aan individuele studietrajecten is een klassieke examenplanning op geen enkele manier nog redelijk gespreid te krijgen. Moedeloosheid troef bij de examenplanners die te horen krijgen dat twee hopeloze noodscenario's klaarliggen. Ofwel werken met een klassieke planning, ofwel een eigen ICT toepassing knutselen om een light versie van de vervroegde examenplanning in te

voeren.

De meeste faculteiten geven dan de opdracht een klassieke planning uit te werken. Ondanks nobele pogingen zijn de roosters kommer en kwel voor menig student. Keuzevakken worden gekozen in functie van de examens, studenten worden geconfronteerd met soms wel drie examens op 36 uur en menig decaan grijpt naar een defensieve reflex door te stellen dat 'studenten die het modeltraject niet volgen, een slechte planning aan zichzelf te danken hebben'. Stille troef op 't Schoon Verdiep.

Het is een verhaal om mee te huilen. Goed ogende concepten, uitgedacht door het beleid, worden gedrochten als ze geïmplementeerd moeten worden. Was er dan geen oplossing na het eerste uitstel? Toch wel. Zo had men ICT'ers kunnen lokken door hen op dezelfde manier als in de privésector te belonen. Dat kost uiteraard meer geld en komt misschien niet overeen met de defensieve financiële huis-

houding die de administratie wenst te voeren. Ik had meer moed verwacht vanuit 't Schoon Verdiep. Hadden zij de administratie verplicht de deadline te halen, zou de frustratiegolf die nu doorheen de universiteit raast vermeden zijn. De menselijke tol daarvan ligt immers vele malen hoger dan het loon van enkele ICT'ers.

Tot slot bevat deze trieste historie ook een waarschuwing. Meer en meer worden beslissingen vanuit de Naamsstraat overruled door de Krakenstraat, vaak omwille van financiële redenen. Het uitstellen van de tweejarige master kwam er ook nadat één kleine berekening vanuit de administratie becijfert had dat dit toch wel heel wat geld ging kosten. Waarom kiezen wij nog beleidsmakers, als een veto-recht elders eerder wanneer beslissingen kan tegenhouden?

ANTON SCHUURMANS |

Heb jij een knappe, briljante of geniale kop?

Versla dan al je vrienden online en quiz nadien heel Vlaanderen plat.

Zet je grijze cellen op scherp en daag je vrienden uit voor een online quiz. Hoe meer vrienden je aan het spelen krijgt, hoe vaker je vanaf 20 oktober kan deelnemen aan de wedstrijd en hoe hoger je kansen om te winnen. De eerste 5.000 deelnemers krijgen sowieso een proefabonnement op Knack cadeau. En als jij het schopt tot Strafste Student van Vlaanderen, win je een smart coupé Pulse! Hoe de wedstrijd in elkaar zit en wat je met je knappe kop nog allemaal kan winnen, vind je terug op de site. Gebruik dus voor één keer je gezond verstand en speel mee!

HOOFDPRIJS
WIN EEN
smart

de Strafste Student.be

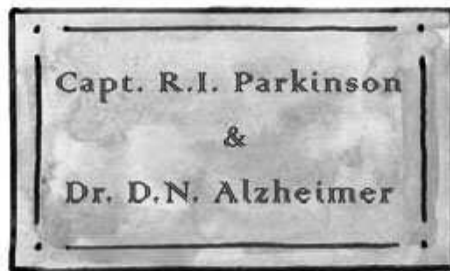
georganiseerd door **Knack**

OB45889 coming-soon.be

Peter Moerenhout & Seb C - *Parkinson & Alzheimer*

Nadat ik dr. Alzheimer had ingestopt had ik problemen met het aansteken van mijn pijp.

Eenmaal de vlam in de pijp gejaagd attendeerden mijn ogen me op een inconsistentie in de vloerbekleding.

Een ophoping van vloeistof, iets dat een ongeletterde kolenschepper zou omschrijven als "een plas".

Magnesium, een snuifje kalium en ... natrium!

Ik volgde het druppelspoor over mijn tapijt en overdacht de consequenties van mijn vermoedens.

Als mijn intuïtie me niet bedroog zou voorzichtigheid onontbeerlijk zijn...

Alsook lieslaarzen en een grondig geoliede zuidwester: ik had een bijzonder sappige dame op bezoek.

Lady...Lynn Continentia!

Captain Parkinson, dear. Waar is het closet? Mijn neus dient gepoederd!

p.m. & seb

DINSDAG 19/10

Dure Woorden van Behoud de Begeerte

literatuur — om 20u00 in de Schouwburg (www.30cc.be)

Doen! van vfg — Vereniging voor Personen met een Handicap

kunstenfestival — doorlopend rond de Romaanse Poort en de Minnepoort (www.30cc.be)

Drums Are For Parades + Kiss The anus Of A Black Cat

muziek — om 20u30 in STUK Labozaal (www.stuk.be)

WOENSDAG 20/10

Youngblood Brass Band

muziek — om 20u00 in Het Depot (www.hetdepot.be)

Doen! van vfg — Vereniging voor Personen met een Handicap

kunstenfestival — doorlopend rond de Romaanse Poort en de Minnepoort (www.30cc.be)

Primer-Erscht van Les Ballets C de la B/Lisi Estaras

dans — om 20u30 in STUK Soetezaal (www.stuk.be)

EdenCentral Fase 2 van Manah Depauw

performance & theater — om 20u30 aan STUK Onthaal, vervolgens op locatie in openlucht (www.stuk.be)

De Ideale Man van Bart Peeters

muziek — om 20u30 in de Schouwburg (www.30cc.be)

DONDERDAG 21/10

Paranoiacs + Peter Pan Speedrock

muziek — om 20u00 in Het Depot (www.hetdepot.be)

Primer-Erscht van Les Ballets C de la B/Lisi Estaras

dans — om 20u30 in STUK Soetezaal (www.stuk.be)

EdenCentral Fase 2 van Manah Depauw

performance & theater — om 20u30 aan STUK Onthaal, vervolgens op locatie in openlucht (www.stuk.be)

(www.stuk.be)

VRIJDAG 22/10

Graffiti6 + Raoul Lambert, Lofner & William

muziek — om 20u00 in Het Depot (www.hetdepot.be)

Zielsverwanten van Peter de Graaf/Dwame & Ensemble Leporello

theater — om 20u00 in de Schouwburg (www.30cc.be)

Nadar Ensemble van Daan Janssens in het kader van Transit Festival voor nieuwe muziek

muziek — om 23u00 in STUK Soetezaal (www.stuk.be)

(www.stuk.be)

ZATERDAG 16/10

De Brassers + Thieves of Silence

muziek — om 20u00 in Het Depot (www.hetdepot.be)

Nuevo Fado van Deolinda

muziek — om 20u00 in de Minnepoort (www.30cc.be)

Transit Festival voor nieuwe muziek

muziek — doorlopend in STUK (www.stuk.be)

clubSTUK muziek — om 23u00 in STUKcafé (www.stuk.be)

ZONDAG 24/10

Transit Festival voor nieuwe muziek

muziek — doorlopend in STUK (www.stuk.be)

Jazz op zondag

muziek — om 20u00 in STUKcafé (www.stuk.be)

(LS)

S
U
D
O
K
U

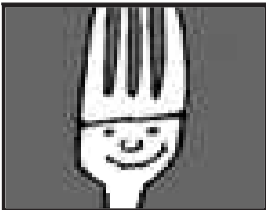
			7				5	
					5	9	4	
1		3			4			
3	1		9	8			2	7
7	6		4	1	2			5
								1
	4			7			6	
	3		6		1	5		9

VETO GEEFT WEG!

Who's your daddy? Als u eerlijk bent? Veto is uw daddy! Vrijdag 29 oktober wordt er de hele nacht gefeest in Het Depot. Hindu Nights is the name of the game en wij hebben twee tickets in onze geldbeutel zitten.

Helaas hebben wij 29 oktober een eerdere afspraak. Wilt u in onze plaats gaan? Mail sneller dan het licht naar traktatie@veto.be met het antwoord op de vraag: "who's your daddy?"

U moest al aan het typen zijn!

Menu van de week in Alma 1-2-3 19-22 Oktober 2010

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Gebakken visfilet met Bearnaisesaus en broccoli	5.00
Kippenbout, zoetzure currysous, vichy wortelen en gebakken rijst A1+A3	2.60
Koninginnenhapje A1+A3	3.50
Quornburger met Kongolese saus 	3.50
Spaghetti bolognese A2+A3	2.60 - 3.10
Steak met groenten en saus A1+A3	5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	4.60
Wienerschnitzel met boontjes en gratinaardappelen	4.60

woensdag

Kalkoenlapje met stroganofsous, gebakken witloof en wafeltjes A1+A2	5.00
Kip Moambe A1+A3	4.60
Koninginnenhapje A2+A3	3.50
Loempia met Marco-Polosaus en wokgroenten	3.50
Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes 	3.50
Spaghetti bolognese A3	2.60 - 3.10
Steak met groenten en saus A3	5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	4.60
Vleesballetjes "Tsifoulou"	2.60

donderdag

Gevulde champignons met kruiden en tomaat 	4.60
(Veggie 2 in Alma 2)	4.60
Gevulde paprika met Provençalse saus en wilde rijst 	4.10
Koninginnenhapje A1+A3	3.50
Lasagne met zalm	4.60
Rundsblokjes Picadillo met groentenrijst	4.60
Spaghetti bolognese A1+A3	2.60 - 3.10
Steak met groenten en saus A2	5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	4.60
Trioburger met spinazie A2+A3	2.60

vrijdag

Kippenlapje met groenten en saus A1+A2	4.10
Koninginnenhapje A2+A3	3.50
Pangasiusfilet met bieslooksaus en juliennegroenten	5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	4.60
Vleeskroketten met erwten en wortelen	2.60
Volkoren macaroni met groentebolognese en kaasgratin	4.60

Filmticket voor slechts 6€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius en Pauscollege**

(advertentie)

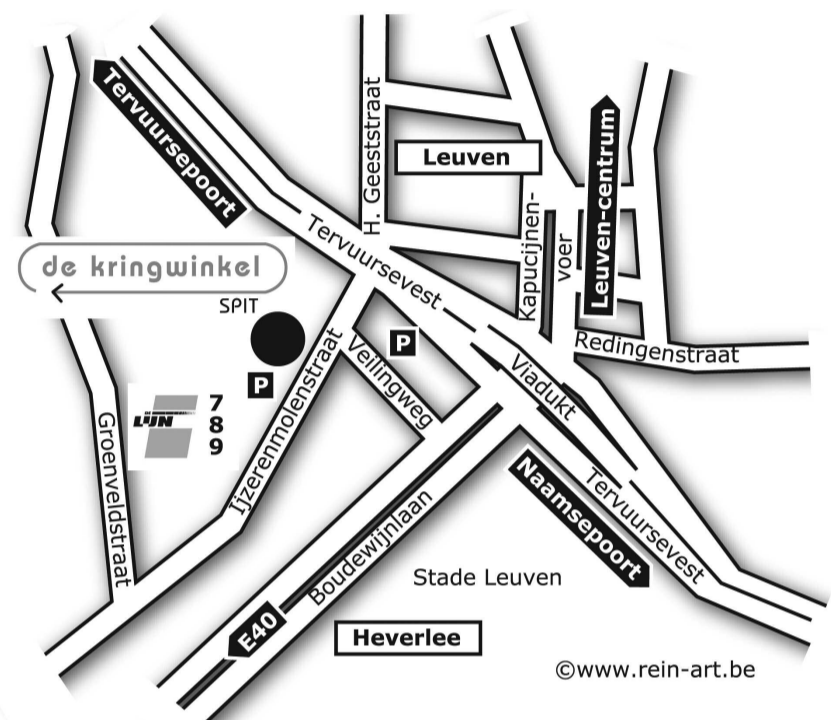
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
zat: 10 - 17u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

dplm

Heb je al'n diploma, een tijdje hoger onderwijs of werkervaring achter de rug? Of je overweegt om een tweede diploma te behalen om je groeikansen op de arbeidsmarkt te verhogen? Kies voor een korter opleidingstraject van de KHLeuven.

Korter, omdat je op basis van je eerste diploma, leer- of werkervaring EVC's of EVK's* kan voorleggen, die je recht geven op vrijstellingen. Zodat je opleidingstraject misschien wat korter kan.

Alle info vind je op www.khleuven.be/verkortetrajecten

* EVC = Elders Verworven Competenties - EVK = Elders Verworven Kwalificaties

Met een verkorte opleiding van de KHLeuven
raak je snel aan de slag.

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

www.khleuven.be/verkortetrajecten

(advertentie)

KULEUGEN

Beste Veto,

In de Veto van 11 oktober 2010 (jaargang 37 nr 03) presenteren jullie met trots een nieuwe cartoonist die de emigratie van Roma en moslims naar België illustreert. Daarnaast wordt er ook vermeldt dat opmerkingen rondom deze illustratie welkom zijn.

Ik vind dat jullie moeten weten dat deze illustratie ver uit beledigend is. Het feit dat Nederland (en Frankrijk) afgebeeld worden met een swastika(!) gaat te ver. Voor 1939 mag dit symbool bekend gestaan hebben voor welzijn en geluk bij verschillende geloven,

maar tegenwoordig staat het in hele Westerse wereld bekend voor fascisme, racisme en de vervolging en brute dood van 6,5 miljoen joden en andere volksgroepen. Het lijkt wel of Nederland wordt geassocieerd met moslim-vervolging!

Ik geef toe dat de situatie in Nederland er niet beter op is geworden met de komst van Geert Wilders, maar iets genuanceerder mag het wel de volgende keer.

Groeten,
Vette Kars

ZAAD VAN HET
CELIBAAT KAN
GEEN KWAAD!

U.Leugen?

Volgens hardnekkige geruchten zou de Leuvense krant haar katholiek karakter in twijfel trekken. Elke student schreeuwde moord en brand nu dit heilzaam fundament dreigt te worden weggevaagd. Of toch niet? Uit een diepgaande rondvraag destilleerden wij volgende citaten.

“Man, zo’n moeilijke vraag” of “Begot, nog nooit over nagedacht” zijn de meest voorkomende eerste reacties op de vraag wat jullie nu vinden van het dreigende antikatholicisme. Lucas, een beginnende burgie, voegde daar nog aan toe: “Het heeft totaal geen nut om ons nu plots, in de nasleep van de kerkelijke schandalen, te gaan afkeren van waar deze krant al bijna zes jaargangen voor staat. Iedereen doet met geloof wat hij zelf wil, maar niemand kan ontkennen dat de Bijbel een brede waaier aan te respecteren satire biedt.”

Uit een geheel andere hoek kregen we tot ons aller verbazing een merkwaardig gelijklopende getuigenis. “Godsdienst en die hele shit interesseert mij al lang geen ruk meer,” dixit de winnaar van de Zuipprijs op de KGB-quiz afgelopen woensdag, vlak na zijn overwinning en in navenante toestand. “De mensen verliezen hun voeling met satire omdat het systeem zo lang misbruikt werd dat het geheel van waarden volledig verloren is gegaan.”

In een aula gevuld met studenten rechtsgeleerdheid kwamen we niet veel verder dan: “Het maakt mij allemaal niet uit, zolang we maar les krijgen”. De enige die daar al eens had stilgestaan bij de kwestie bleek professor Billeman, die ook in zijn hoorcolleges een aanzet gaf om het debat te openen. Of de hele polemiek ook maar iets ter zake doet zullen we waarschijnlijk nooit weten. Maar het doet alleszins deugd te vernemen dat een handvol studenten er toch nog een mening op na blijkt te houden.

De K.U.Leuven maakte gisteren in een persmededeling bekend een soort van ‘eerste-klas-studietraject’ in te voeren. Wanneer de student in kwestie een slordige meerprijs van 500 euro wenst te betalen, krijgt hij tal van voordelen toegewezen doorheen zijn studies. Zo mag hij, ondanks de vervroegde examenplanning, vrij zijn examendata kiezen en krijgt hij altijd een logeplaats wanneer hij zich naar de aula begeeft. Ook in de Alma zijn de gevolgen te voelen: voor een eerste klasstudent wordt er altijd nieuw frietvet gebruikt en is er bediening aan de tafel voorzien. Cursussen zijn ook een tikkeltje goedkoper en bovendien al vooraf onderstreept. Wenst u ook zo’n voordelen? 500 euro extra.

Colofon

Veto
’s-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel. 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
E-mail: veto@veto.be

Jaargang 37 - nummer 02
Maandag 4 oktober 2010

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Ruben “Trotsky” Bruynooghe

Redactiesecretaris & V.U.:
Geert “Yeltsin” Janssen
’s Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:
Eline “Medvedev” Van Eldere, Jelle “Poetin” Dehaen, Jens “Gorbatsjov” Cardinaels, Linde “Andropov” Smeets, Pieter “Tsjernenko” Haeck, Sophie “Breznjev”

Verreyken & Laurens “Chroestjov” Cerulus
Medewerkers:

Bas “Malenkov” Van den Bogaert, Carl “Stalin” Theunis, Cedric “Lenin” Hauben, Christiaan “Kerenski” Franz, Elisabeth “Elisabeth I” De Schutter, Els “Peter de Grote” Dehaen, Filip “Nicolaas II” Tielens, Frank “Alexander I” Pietermaat, Gijs “Ivan de Verschrikkelijke” Witdouch, Gert-Jan “Alexander III” Eerdeken, Joris “Hitler” Himpens, Marijke “Alexander II” Van Geel, Maud “Raspoetin” Oeyen, Michaël “Michaël I” Cloots, Sam “Peter II” Vanermen, Sarah “Catharina de Grote” Van Pee, Stephanie “Catharina I” Verbeken, Thomas “Ivan IV” Vanoppens, Xavier “Valse Dimitri I” Van den Bogaert, Elisabeth “Joeri II” Vanderveken, Margot “Wladislaus” Hollevoet, Joachim “Willie Wartaal” Beckers & Floris “Napoleon” De Leeuw

Cartoons:
Peter “Fjodor II” Moerenhout, Seb “Aleksj I” C, Wim “Paul I” Scharpe & Laurens Cerulus

DTP:
Jens Cardinaels, Ruben Bruynooghe, Geert Janssen & Maud Oeyen

Eindredactie:
Jens Cardinaels, Lauren Cerulus, Jelle

Dehaen, Pieter Haeck & Geert Janssen

Internet:
www.veto.be & www.twitter.com/veto_be

Publiciteit:
Alfaset cvba - Maxim “Maksim Gorki” Van Hoeymissen
alfaset@loko.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Tuerlinecx (Molenstede)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag-namiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, Russische leiders ...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten

**De goedkoopste
fuifzaal van Leuven!**

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

“ONDERLEGD JOELEN”

Dez Mona. Het was voor ons het verhaal van een langzame en sluimerende kennismaking. De quiet session die ze vorige week dinsdag in de stadsschouwburg hielden, was de druppel die stoom op de ketel zette. We moesten enkele heksentoeeren uithalen om er te geraken, maar het was de moeite ruimschoots waard.

GEERT JANSSEN & SARAH VAN PEE |

Veto: Wat is er net zo quiet aan de quiet sessions?

Gregory Frateur (zang): «Ik zing tijdens die sessies een pak rustiger dan in de originele opnames. We spelen veel oudere nummers in een nieuw arrangement. Het tweede bisnummer dat we gespeeld hebben, was natuurlijk niet echt quiet. Ik móet ook zingen. Wanneer ik op een bepaald moment voel dat ik er kracht moet bijzetten, zal ik dat gewoon doen.»

«Ook repertoiregewijs hebben we ervoor gekozen om de rustigere nummers te spelen. *The man* van de plaat *Pursued Sinners* is origineel een redelijk hard nummer. Vandaag hebben we het veel rustiger aangepakt. Het is veel lyrischer gezongen, terwijl het eigenlijk een gedeclameerd lied is. Dat is een heel andere aanpak, die we niet gewoon zijn. Ik vind het leuk om zo om te gaan met onze eigen muziek.»

UNDERGROUND

Veto: Jullie hebben de eerste plaat “*Pursued Sinners*” heropgenomen. Wat is het verhaal daarachter?

Nicolas Rombouts (contrabas): «We hebben die eerste plaat in duo opgenomen, met enkele gasten: Roel Van Camp op accordeon en Sam Vloemans op trompet. Daarna is de groep uitgebreid tot een kwintet. We hebben toen een volgende plaat opgenomen en zijn veel live gaan spelen. Ook veel nummers van *Pursued sinners* hebben we met het kwintet gespeeld. Op het einde van die tournee bleek dat het nodig was de plaat bij te drukken. We speelden die nummers toen al met het kwintet. Het leek ons dus heel logisch om het op die manier ook op te nemen.»

Frateur: «Het moment was ook heel anders. Toen Nicolas en ik begonnen met het opnemen van de eerste plaat speelden we nog in duo. We zijn echt in de underground begonnen. Helemaal in het begin deden we alleen kleine performances. Daar vloeide die eerste plaat uit voort. Toen we op een bepaald moment met een band gingen spelen, was dat voor mij heel anders. We doen nu nog altijd *duo performances*, maar dat staat daar compleet los van. Die eerste plaat is niet minder hard in duo dan wanneer we de nummers met het kwintet spelen. Ik heb er onlangs nog naar geluisterd. Ik vind het een heel heftige plaat eigenlijk. Succes, zou ik zeggen aan de luisteraar (lacht).»

Veto: Tijdens het concert zei u dat jullie aan twee nieuwe platen tegelijk werken.

Rombouts: «Het werken aan een plaat is een constant proces. Er zijn heel intense momenten, maar ook momenten dat we los van elkaar bezig zijn. Dan zien we na verloop van tijd wat er op tafel gelegd wordt.»

“Ik ben niet zo’n schrijver”

Frateur: «Ik denk dat schrijven heel organisch is. Er zijn maanden dat ik geen woord schrijf. Dan plots voel ik het en zet ik het op papier. Ik ben gewoon niet zo’n schrijver. Ik moet het voelen. De tekst komt ook mee met de melodie.»

Veto: Hoe weet u dat juist, dat u aan twee platen tegelijk aan het werken bent? Gaat het

dan om een inhoudelijk verschil?

Frateur: «Dat staat inderdaad een beetje los van het organische proces dat voor ons heilig is. Volgend jaar in september gaan we in première met een nieuwe cd. De nummers daarop worden begeleid door een orkest met oude, barokke, instrumenten. Het gaat een redelijk rustige en mooi afgewerkte plaat worden, maar er staat wel een tijdslimiet op. Nu zijn we al dingen aan het uitschrijven. Rond midden juni gaan we met die muzikanten in isolement om de plaat te maken.»

Veto: Eén van de bisnummers was een a capella gezongen gospel. Behoort dat ook tot dat project?

Frateur: «Nee, dat is een ander project. Dat is een samenwerking met het cultureel centrum in Wilrijk. Men heeft mij daar gevraagd om een lezing te geven over gospel. Omdat ik lezingen heel saai vind, heb ik nee gezegd. Maar ik wilde er wel een voorstelling rond maken. Ik wil zingen en dingen kunnen tonen. Het gaat mij eerder om het duidelijk maken waarom ik zo bij de keel gegrepen word door die muziek. En waarom dat mij zo beïnvloed heeft in de manier waarop ik zing en nadenk over het maken van muziek. Los daarvan gaat die voorstelling wel degelijk over gospel en heb ik ook een gast. Dat is een archivaris, iemand die alles weet van gospel.»

PURE EMOTIE

Veto: Heeft u al een antwoord gevonden op de vraag waarom gospel u zo ligt?

Frateur: «Ik denk het wel. Ik hou van zingen, en van het uiten en vormgeven van een emotie met iets heel organisch en menselijks: de stem. Bij gospel gaat het om het bezingen van een geloof. Bij mij gaat het om het bezingen van liefde en mens-zijn en van wie ik ben. Dat zijn clichés, maar zo is het gewoon. Gospel is pure emotie. Het is ook heel interessant hoe dat een gevolg heeft gehad voor de blues, de R&B, de soul en de populaire muziek an sich.»

Veto: We hebben jullie al op veel vreemde plaatsen zien spelen: in de metro in Brussel, in een hangaar aan de Molens van Orshoven. Wat is de vreemdste plek waar jullie al gespeeld hebben?

Frateur: «(Denkt even na) Ik denk dat ik het wel weet. We speelden toen nog in duo. Het was in Kalmthout, als ik het me goed herinner.»

Rombouts: «Oh ja, dat benefietconcert op zondagnamiddag.»

Frateur: «Dat concert bleek door te gaan in een parochiezaaltje, met tl-lampen. Het was een benefiet voor een weeshuis in Kazachstan.»

Rombouts: «Er stonden wat plantjes voor het podium, en het publiek bestond uit bejaarden.»

Frateur: «Overall buxus. Je kent dat wel, van die koffietafels met papieren tafellakens. We kwamen daar binnen en ik weet nog dat ik tegen Nicolas zei: “Dit doe ik niet.” We zijn naar die organisatie geweest en hebben hun gezegd dat we het niet zouden doen. Die bejaarden zouden een hartaanval krijgen. Ze bleven echter aandringen, en uiteindelijk hebben we toch gespeeld. En die oudjes werden gek, die vonden het fantastisch! Ik was aan het gil-

len en krijsen en ik bleef maar gaan, en ze vonden het geweldig, met hunne koffie.»

Veto: Zit er nog groei op jullie populariteit? Hoe groot zouden jullie willen of kunnen worden?

Frateur: «Zo groot als God!»

Veto: Dat is net iets minder groot dan *The Beatles* dan.

GERT-JAN EERDEKENS

WTF?

Dez Mona ontleent zijn naam aan het personage Desdemona uit *Othello* van William Shakespeare. De groep is begonnen als een duo. Zang en contrabas. Gregory Frateur en Nicolas Rombouts. Vervolgens kwamen er drie begeleiders bij. Tegenwoordig staan ze al met zeven op het podium.

Vorig jaar verscheen het derde album *Hilfe Kommt*, dat werd geproduceerd door Paul Webb van Talk Talk. Vorige week ging de theatertour met dezelfde naam in première in de Schouwburg van Leuven.

Trivia: Gregory Frateur deed ten tijde van *Victory backing vocals* bij Daan.

“Tussen God en The Beatles”

Rombouts: «Die waren groter dan God, eh? Tussen God en The Beatles, dat is wel goed.»

Frateur: «Het is een moeilijke vraag. Natuurlijk willen wij meer. Onze muziek is gemaakt om naar te luisteren. Wie zich daartoe geroepen voelt, moet dat zeker doen. Hoe meer hoe beter denk ik.»

VIBE

Veto: U gebruikt altijd een pupiter op het podium. Is dat om de teksten niet te vergeten, of eerder een ritueel?

Frateur: «Dat is een ritueel geworden, ja. Het voordeel is ook dat ik op die manier de keuze heb om iets totaal anders te kiezen dan wat we voorbereid hadden. Soms voel je dat het het juiste moment is voor een bepaald nummer. Met die pupiter heb ik dat nummer ook bij me.»

Veto: Zit er altijd een moment van improvisatie in jullie optredens?

Rombouts: «We zijn nu net terug van Zwitserland, en alle *setlists* die we tijdens het eten maakten, gooiden we na het tweede nummer al weg. Je voelt heel snel de vibe van het publiek.»

Veto: Wat was de vibe vanavond?

Frateur: «Ik had een heel positieve vibe. Er

was een beetje weinig volk, dat vond ik wel jammer. Het is natuurlijk de eerste, het is dinsdag, weet ik veel. Wij blijven in België ook nog steeds een gemiddeld kleine groep. Ik vind dat niet erg. Ik had een heel positief gevoel. Het blijven ook Belgen. Nederlanders staan op hun kop, die gaan compleet uit de bol. In België is men veel bescheidener, maar daar houd ik wel van.»

Veto: En de Zwitsers?

Frateur: «Die zijn ook heel uitgelaten. Eigenlijk is dat een soort combinatie: die zijn heel uitgelaten, ze joelen, maar het is wel een onderlegd joelen. Ze zouden niet zomaar naar om het even wat joelen.»

Veto: Op de laatste plaat van Monza zong u een stukje mee in het Nederlands. Heeft u overwogen om dat meer te doen?

Frateur: «Zingen wel, schrijven ligt iets moeilijker. Af en toe spelen we wel een Nederlandstalig lied. Maar ik vind het heel moeilijk om in het Nederlands te schrijven. Misschien ben ik er een beetje bang van. Het is heel confronterend. Nu, een aantal mensen uit mijn omgeving kunnen prachtige teksten schrijven in het Nederlands. Wanneer we iets in het Nederlands doen, laten we hen de tekst schrijven, en dan zorgen wij voor de muziek.»